

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU RIIKLIK EHTUSKOMITEE
TEADUSLIK RESTAUREERIMISE TÖOKODA

ERA.T-76.1954
MÜINSUSKAITSEINSPEKTSIOONI
ARHIIV
NR. P-1076

OBJEKT: Tallinna vanalinn

ŠIFR. NR.: TT-2-69

TELLIJA: Tallinna Arhitektuuri Mälestusmärkide
Kaitse Inspektsioon

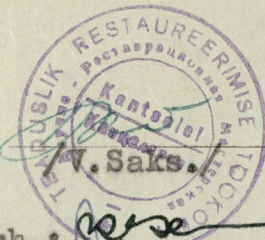
TEOSTAJA: Vabariiklik Restaureerimisvalitsus

Väljavõtted Tallinna vanimatest
kinnisturaamatutest
XVIII osa

Direktor:

Peainsener:

Projekt-sektori
juhataja:

/V. Saks./

/K. Aluve./

/V. Viikholm./

Peaspetsialist
ajaloo alal:

Peaspetsialist
arhitektuuri alal:

Objekti autor:

/H. Üprus./

/R. Zobel./

TALLINN 196 9.

2

Väljavõtted Tallinna vanimatest kinnisturaamatutest,
koostatud L.Tiigi poolt 1969.a. märtsikuus.

Jrk. nr.	Kinnistu aadress	Kinnistu nr-d	Lehtede arv
1.	Pikk 68	6	4,6
2.	Pikk 66	8	5,5
3.	Pikk 64	11	4,5
4.	Pikk 64	12	1,5
5.	Pikk 62	14	4,5
6.	Pikk 60	15	3,5
7.	Pikk 58	16	5,0
8.	Pikk 56	17	4,0
9.	Pikk 54	18	5,0
10.	Pikk 52	19	3,5
11.	Pikk 52	20	4,5
12.	Pikk 52	21	5,5
13.	Pikk 50	22-I	4,5
14.	Pikk 50 / Sulevimägi 12	22-II	3,0
15.	Sulevimägi 10	23	4,0
16.	Sulevimägi 6	25	3,5
17.	Sulevimägi 4	24-II	3,5
18.	Sulevimägi 4	24-I	4,5
19.	Sulevimägi 2	55	1,5
		Kokku:	75,5

75,5 : 24 = 3,15 a/pg. akteeritud 1969.a. märtsikuus.

Komplekteerinud:

R. Zobel.

6.03.1419 (Erbebuch III, 825) Mertyn Brandeborch loovutab oma emale kuulunud kinnistu, mis asub Suure Rannavärava kõrval, Clawes Hageboeke'le.

2.06.1419 (Rentenbuch 586) Clawes Hagenbeke on laenanud kinnistule, mis asub Suure Rannavärava ees ja on ostetud härra Mertyn Brandenburgilt, Pühavaimu eestseisjailt 100 riimarka 6 %-ga.

- Mertyn Brandenburg oli ilmselt noor vaimulik (härra!)

- Clawes Hagenbeke sai kodanikuks 1410. aastal.

ca 8.09.1449 (Erbebuch III, 1277) Frederic Depenbeke ja Hans Bremen loovutavad Hans Winman'ile tema elamu, mis asub Suure Rannavärava ees, samade õigustega nagu see kuulus Clawes Hagenbekele, kellelt ta hages seda kohtu teel. Kui Jacob Bramstede või Bernt Cleis tõstavad hagi ja nende nõudmisi tuleb rahuldada, siis kostavad eelmainitud Frederic ja Hans. Kinnistul lasuvad võlad: Pühavaimu seegile 100 mk., Kerstin Grimmertile 100 mk.

15.12.1475 (Rentenbuch 1110) Bertolt Wynman (Tallinna kodanik) laenab oma ema loal ema elamule ja kinnistule, mis asub Suure Rannavärava ees, vennaksetelt Gerhardus ja Diderik Nasschart'ilt 150 mk., mis kuulub Oleviste kiriku Margareta altarile.

1508.a. (AHB, 6-a) Marten Bokelman enda ja oma pärijate eest loovutab Bartholomeus Wymani kaks maja, mis asuvad Pikal tänaval, Suure Rannavärava ja Euerdt Dorhageni (nr. 8) vahel, Bertold Ketwigh'ile. - Viimane astus Tafelgildi 1501 ja oli 1513. aastal sadama ülevaatajaks (hauenwechter).

1.06.1527 (AHB, 6-a) surnud Bartelt Kethwigi kreditorid

2

4

loovutavad eelmainitud kaks maja, mis asuvad Euert Dorhageni (nr. 8) ja Suure Rannavärava vahel, surnud Tewes Barins'i Barius'e lesele, Grethke'le

- Tewes Barlin sai kodanikuks 1524 ja 1525.a. üldisel vannutamisel oli tema nimeks Tewes Barynn.

7.11.1528 (AHB, 6-b) eelmainitud Grethke võõrmündrid loovutavad selle uuele mehele, Hans Augustinus'ele tolle maja ja kinnistu koos selle külge ehitatud väikese nurgamajaga. Need asuvad Pikal tänaval, Suure Rannavärava ja Euert Dorhageni maja (nr. 8) vahel.

- Hans Augustinus sai kodanikuks 1528. Tema lesk oli sündinud Grethke Ostendorp.

2.12.1545 (AHB, 6-b) Hans Augustinsi lese võõrmündrid loovutavad tema suure ja väikese maja, mis asuvad Pikal tänaval, härra Johan Hudde (nr. 8) ja Suure Rannavärava vahel, Ludeke Czulstede'le.

- Viimane sai kodanikuks 1545. aastal. Hiljem abiellus ta Jacob Gildehusi lesega.

15.05.1579 (AHB, 6-b) Kuna Lutke Czulstede haiguse tõttu ise väljas käia ei saa, siis loovutab tema eest ja tema nimel Ditrich Herde tema kaks maja härra Johan Holthusen'ile kui surnud Hans Hasselbergi kõigi pärijate volinikule. Väikemaja jääb Ludike Zulstede kasutada kuni tema surmani.

- Hans Hasselberch noorem oli kodanik 1552.a. ja tema ema oli Mathias Ostendorpi tütar, seega sugulane Grethke'ga.

9.05.1587 (AHB, 6-b) Hans Hasselbergi kõigi pärijate nimel loovutatakse surnud Ludike Zulstede elamu ja kinnistu koos kõrvalasuva väikemajaga, mis asuvad Hans Ratke maja (nr. 8) ja linnamüüri vahel, Suure Rannavärava ees, härra Johan Holthusen'ile.

- See Hans ehk härra Johan Holthusen sai raehärraks 1575, bürgermeistriks 1578 ja suri 1608. aastal. Tema naine, Brigitta Hasselberg suri 1607. aastal.

16.04.1616 (AHB 9-b ja NHB 103) kaaspärijad loovutavad Wolmar Holthusen'ile eelmainitud kinnistu, mis on veel tema isa, surnud bürgermeistri Johan Holthuseni nimel.

- Wolmar Holthusen oli linna alamkohtu skretär ja suri 1629. aastal. Ta oli abielus raehärra Johan Hüneryägeri lesega, Catharina thor Telt'iga.

3.05.1642 (NHB 103) surnud Wolmar Holthuseni lese ja laste sõjaaegne võõrmünder loovutab eelmainitud suure ja väikese maja, mis asuvad Johan Kochi maja (nr. 8) ja linnamüüri vahel, raehärrale Johan Dellinghausen'ile.

- Viimase isa oli abielus Wolmar Holthuseni õega (Gertrud) ja suri 1615.a. Nende poeg Hans sai kodanikuks 1636.a. kaubasellina, sai raehärraks 1640 (härra Johan D.) ning suri 1648.a. nagu tema nainegi (Anna v. Drenteln).

3.05.1642 raehärra Johan Dellinghausen loovutab selle kinnistu edasi oma õe Brigitta mehele, Johan Wriet'ile.

- See sai kodanikuks 1634.a. kaubasellina ja siirdus hiljem Kuressaarde (Arensburg).

11.05.1666 (NHB, 103-a) Johan Wriet (jun.) ja kaaspärijad loovutavad eelmainitud suure ja väikese ja maja, mis asuvad Pikal tänaval, Suure Rannavärava juures, linnamüüri ja härra Petrus Kochi maja (nr. 8) vahel, Bartolt Stralborn'ile.

- Viimane sai kodanikuks 1658 kaubasellina ja suri 1692; 1658.a.a ta abiellus Kuressaare kaupmehe Johan Wrieti tütre Brigittaga (ka Friet), millega oli kaaspärijaks.

6.05.1718 (NHB, 103-a) Barthold Stralborni kõigi pärijate nimel loovutatakse eelmainitud kinnistu (suur ja väike maja)

4

6

mis asub linnamüüri ja surnud härra Arend von Mindeni elamu (nr. 8) vahel, Christian Krey'le.

- See sai kodanikuks 1708 kaubasellina ja suri 1733.a. 2.05.1735 (NHB, 103-a) kohtufoogt oma ülesandeis loovutab eelmainitud kinnistu Otto Christian Frobös'ile, kes selle on oksjonilt ostnud.

- Viimane sai kodanikuks 1730.a. kaupmehena ja pärines Eckernfördest (Slesvigis). 1736.a. abiellus ta surnud Helsingi raehärra Jobst Huecki tütre Hedwig Sophiaga ning mõlemad surid 1742. aastal.

28.04.1746 (NHB, 601) surnud Otto Christaan Frobösi paran- dustombu hooldajad olid selle kinnistu lasknud oksjonile, kust selle ostis surnud superintendendi Georg Günther Tuntzellmanni lesk, sündinud Maria zur Mühlen, kelle nimele see nüüd kantakse (on ainult üks maja!)

- Georg Günther Tuntzellmann sündis Tallinnas 1692, oli Oleviste pastoriks ja sai ka superintendendiks. Ta suri 1741. aastal. Tema lesk suri 1758. aastal.

3.05.1756 (NHB, 601) kantakse see elamu kaupmehe Berend Heinrich Koch'i nimele, kes on selle oksjonilt ostnud.

- Berend Heinrich Koch sündis Paides 1722, sai Tallinna kodanikuks 1756 kaupmehena, sai rahärraks 1769 ning suri 1780. aastal. Ta oli abielus Suurgildi oldermani Nicolaus Salemani tütre Gerdrutha Thomasia'ga, kes suri 1807.a.

Kinnistu nr. 6 järgmised omanikud olid:

21.04.1808 - Joachim Christian Koch

26.10.1848 - Andreas Christian Koch, rittmeister

17.10.1897 - Oskar Roberti p. Koch

08.09.1920 - Kreenholmi Puuvilla Manufaktuuri O/Ü

Everd Warendorp'ile on siin kuulunud kaks kinnistut kõrvuti - nr-id 8 ja 11.

8.06.1397 (Erbebuch III, 413) Everd Warendorp loovutab oma maja kõrval asuva maja koos tema öueväravale ulatuva juurdeehitusega, mis on ühise katuse all, Jacob uter Ouwe'le ja selle naisele (s.o. kinnistu nr. 11)

23.11.1397 (Rentenbuch 317) Everhardus Warendorp oma naise loal laenab Pühavaimu seegilt 30 riimarka

22.05.1411 (Rentenbuch 463) Euerd Warendorp laenab oma elamule Kanuti gildi võõrmündritelt 30 riimarka.

13.07.1414 (Erbebuch III, 720) varemini Everd Warendorpile kuulunud kinnistu, mis asub Rannavärava ees (vor der strantporten), loovutab Cord Schenckink Münsterist Hans Dessauwe'le. Völg Kanuti gildile on endine.

21.03.1415 (Erbebuch III, 739) Hans Dessauwe loovutab varemini Everd Warendorpile kuulunud kinnistu, mis asub Rannavärava ees, laevnik (= schippher) Kerkouwe'le.

- Viimane sai kodanikuks 1412. aastal.

8.11.1428 (Erbebuch III, 964) Kerkkouwe'le kuulunud kinnistu, mis asub pikal tänaval, härra Hinrik van Telchteni maja vastas (nr. 9), loovutavad Mertyn Busch ja Hans Hildebrand nüüd Herman Basedouwe'le. Kinnistul lasub 100-margane völg Hinrik van Koerne lastele; sellelt tuleb maksta igaks mihklipäevaks 6 marka.

- Herman Basedouwe sai kodanikuks 1424. aastal.

26.06.1439 (Erbebuch III, 1173) Herman Basedowe lese, nüüd Andreas Holtwisch'i naise nimel loovutab Mertin Busch lese kinnistu ja elamu, mis asub Suure Rannavärava ees, lese uuele mehele, Andreas Holtwisch'ile. Basedowe

6 8
viis last (3 poega ja 2 tütart) jäeti tema ülalpidamisele (toit ja riided) kuni täiseani. Laste kasuks kirjutati majale 200 marka ja kummalegi tütrele veel 2 kaalumarka ehteid ning pruudivoodid. Veel oli obligatsioon Vincecius Nasscharti kasuks - 150 marka.

- Andreas Holtwisch sai kodanikuks 1433. aastal.

30.03.1447 (Erbebuch III, 1258) Hans Isermani naine loovutab oma väimehele Hans Prissier'ile endise Herman Base-dowi kinnistu, mis asub Rannavärava ees, Claus Petersi kinnistu (nr. 11) kõrval,

- Hans Prissier sai kodanikuks 1446.a.

9.07.1456 (Rentenbuch 1016) Hinrik spormeker (kod. 1452.a.) oma naise loal laenab raehärra Johan Buddingi laste võõrmündritelt 400 riimarka 6 %-ga oma elamu peale, mis asub Wymani (nr. 6) ja Ketwigi (Hans Ketwig, nr. 11) vahel.

19.09.1459 (Erbebuch IV, 17) Hinrik Spormaker loovutab oma kinnistu, mis asub Hans Ketwigi (nr. 11) ja Hans Wymani (nr. 6) vahel, Hans Hoffsleger'ile.

- Viimane sai kodanikuks 1458. aastal.

1502.a. (AHB, 7-a) Hans Hoffslegeri lese võõrmündrid loovutavad tema väimehele kaasavarana eelmainitud elamu, s.o. Euerdt Dorhagen'ile.

- Viimane sai kodanikuks 1502 ja abiellus Hans Hoffslegeri tütre Gertrudiga.

14.10.1535 (AHB, 7-a) Euert Dorhagen loovutab oma elamu, mis asub Pikal tänaval, Hans Augustinuse (nr. 6) ja Heine Wilde (nr. 11) vahel, oma tütre Catharina mehele, Hans Hudde'le kui kaasavara.

- Hans Hudde sai kodanikuks 1532, tema naine suri enne 30.09.1540 ja järele jäi kolm last. Ta ise suri enne 1553.a.

7

9

Kinnistu pärijateks said ka Hans Hudde isa, surnud
bürgermeisteri Johan Hudde teised lapsed.

27.10.1553 (AHB, 7-b) surnud bürgermeisteri Johan Hudde
esimese abielu (Bulowe tütreaga) laste vööründrid loovu-
tavad eelmainitud elamu ja öue, mis asub Pikal tänaval,
Hans Hasselbergi (nr. 11) ja Ludeke Czulstedi (nr. 6)
vahel, Jürgen van der Heide'le.

- Viimane oli samanimelise raehärra poeg ja sai kodanikuks
1552. aastal, raehärraks 1562 ja suri enne 1566.a.

25.06.1568 (AHB, 7-b) härra Jürgen van der Heide lese
ja laste vööründrid loovutavad maja ja öue, mis asuvad
Pikal tänaval, Suure Rannavärava ees, lese kaasavarana
Hans Ratke'le.

- Hans Rhat sai kodanikuks 1568, oli kaupmees ja Suurgildi
olderman.

22.10.1611 (NHB, 102) Hans Ratke ja tema naise pärijad
loovutavad eelmainitud maja ja öue, mis asuvad härra
Johan Holthuseni (nr. 6) ja Clawes Corbmacheri (nr. 11)
vahel, oma kaaspärijale, Peter Reimers'ile.

- Viimane sai kodanikuks 1588, tema esimeseks naiseks
oli Elsabe Grambow, teiseks Apollonia Ratke, ~~kax~~ kelle tütar
pärast
abiellus Johan Kock'aga.

6.05.1628 (NHB, 102) pärijad loovutavad eelmainitud
kinnistu oma sugulasele ja kaaspärijale Johan Kock'ale.

- See sündis Tartus samanimelise raehärra pojana, oli
Tallinnas Suurgildi vanemaks ja suri 1653.a.

25.05.1655 (NHB, 102) Johan Kochi lesk, proua Abell (
(=Apollonia) Reimers ja tema lapsed loovutavad selle
maja ja kinnistu, mis asub Hans Spenckhauseni (nr. 11)
ja surnud Johan Wrieti maja (nr. 6) vahel, siinsele

8

10

~~kinnistu, mis asub surnud Hans Wrieti (nr. 6) ja Hans~~
~~Spönckhauseni maja (nr. 11) vahel,~~ Tallinna kohtufoogtile
härra Georg Müller'ile, kes selle samas edasi loovutab
praostile, härra Martinus Zarenius'ele.

- Viimane oli aastail 1640-1657 pastoriks Haljalas.

14.04.1665 (NHB, 102) pastorid Johan Kniper (1644-1673
Järva-Peetris) ja Laurentius Walberg (Waldberg, 1650-1657
Jöhvis, 1657-1671 Haljalas) loovutavad Pühavaimu eesti
koguduse pastorile, härra Petrus Koch'ile maja ja kinnistu,
mis asub surnud Johan Writi (nr. 6) ja ~~XXXXX~~ Tallinna
väikese linnakooli rektori, härra Johannes Hartungi maja
(n.r 11) vahel.

- Petrus Koch sündis Tallinnas, eespool mainitud kaupmehe
Johan Kocka pojana 1620. aastal ja suri 1669. Ta oli abielus
Pühavaimu pastori Georg Salemani (+1657) tütre Elisabethiga,
kes suri 1702. aastal.

26.04.1681 (NHB, 109) surnud pastori Petrus Kochi lese,
proua Elisabeth Salemani volitusel loovutab tema vend,
Jürgen Saleman eelmainitud kinnistu lese väimehele,
Christopher Schwabe'le.

- Viimane sai kodanikuks 1678 kaupmehena, oli seegi "hof-
meister" ja suri 1715. aastal lesena.

21.10.1702 (NHB, 109-a) sissekandest selgub, et Christopher
Schwabe kreditorid olid lasknud maja oksjonile ja sealt
ostis selle 13.05.1702 raehärra Arend von Minden, kelle
nimele see nüüd kantakse. Maja asub Pikal tänaval, surnud
Bartold Stralborni (nr. 6) ja nootari, härra Bernhardi maja
(nr. 11) vahel.

- Arend von Minden pärines Lüübekist, sai Tallinna koda-
nikuks 1681 ja raehärraks 1696 ning suri koos naisega

9

katku 1710. aastal. Seejärel sai kinnistu valdajaks nende poeg Christian von Minden, kes sai kodanikuks 1715. aastal kaupmehena ja suri 1726.a. Ta abiellus 1711. aastal dr. med. Tobias Enizeli tütre ~~Amalia~~ Dorothea Amalia'ga, kes suri alles 1768.a.

3.05.1737 (NHB, 109-a) sissekandest selgub, et lesk oli oma kinnistu, mis asus Otto Chr. Froboesi (nr. 6) ja surnud Chr. Strueruse maja (nr. 11) vahel, Caspar Höppener'ile, kes selle omakorda loovutas kaupmehele, Hinrich Höppener'ile. Nüüd kantakse kinnistu viimase nimele.

- Caspar Höppener sai kodanikuks 1733 kaupmehena, oli Suurgildi oldermaniks, sai raehärraks 1755, bürgermeistriks 1772 ja suri 1785.a. Ta oli abiellus raehärra Hinrich zur Mühlени tütre Christiana Charlottaga (+1747).

- Hinrich Höppener sündis Tallinnas 1701, sai kodanikuks 1728 kaupmehena ja suri 1742.a.; tema naiseks oli eelmainitud raehärra Hinrich zur Mühlени tütar Hedwig Sophia (+1738).

26.10.1742 (NHB, 598-a) surnud Hinrich Höppeneri alaealiste laste võõrühmündrid loovutavad eelmainitud maja, härra Nicolaus Hetlingile, kes on selle oksjonilt ostunud.

- See Nicolaus Hetling oli tollal vaeslaste kohtu sekretäriks ja suri 1752.a.; 1738.a. oli ta abiellunud raehärra Berend Johan von Wehreni tütre Anna Justinaga, kes suri 1758.

18.10.1762 (NHB, 598-a) surnud härra Nicolaus Hettlingi laste võõrühmündrid loovutavad elamu, mis asub B.H.Kochi (nr. 6) ja surnud Christian Strueruse (nr. 11) vahel, kaupmehele, Gotthard Felsberg'ile.

- Gotthard Gottfried Felsberg sündis Tallinnas 1711.a., sai kodanikuks 1753.a. kaupmehena, oli Suurgildi vanemaks ja suri 1767.a.; tema naiseks oli Caspar Burchardti tütar

Anna Maria, kes suri alles 1801. aastal.

22.10.1781 (NHB, 598-a) Gotthard Felsbergi lesk, sünd.

Anna Maria Burchart loovutab oma elamu, mis asub Pikal tänaval, B.H.Kochi maja (nr. 6) ja tislari Johan Christian Brockmani maja (nr. 11) vahel, Christian Friedrich Hippius'-ele. - See sündis Tallinnas 1736, sai kodanikuks 1761, raehärraks 1797 ja bürgermeistriks 1811 ning suri 1824.a. Tema naiseks oli Hageri pastori Joachim Nicolas Wilckeni tütar Anna Margareta (+1798).

Kinnistu nr. 8 järgmised omanikud olid:

03.03.1825 - raehärra Johan Andreas Linde naine, sündinud Dorothea Margareta Elisabeth Hippius

27.05.1832 - sama naine, kuid nüüd abiellunud Höppener'iga.

26.06.1851 - Ernst Carl Friedrich Baetge, kaupmees ja Hannoveri kuningriigi konsul, hiljem bürgermeister.

19.04.1895 - lesk Berta Ernsti t. Koch, sündinud Baetge j.t.

07.09.1895 - Eduard Ernsti p. Baetge

24.07.1926 - selle pärijad.

09.03.1929 - tema tütreid: Ellinor Armsen ja Erna Körber.

Nähtavasti abiellumise teel oli Euerd Warendorp siin saanud kahe kinnistu omanikuks (nr. 8 ja 11).

8.06.1397 (Erbebuch III, 413) Euerd Warendorp loovutab oma maja kõrval asuva maja, millega ühise katuse all on tema õuevärava peale ulatuv juurdeehitus, koos viimasega Jacob ut er Ouwe'le ja selle naisele.

24.05.1398 (Erbebuch III, 428) Jacob van der Ouwe loovutab oma kinnistu, mis asub pikal tänaval, Thewes van den Vene'le. Majal lasub võlg Johannes Demerow'ile - 30 mk.

17.01.1399 (Rentenbuch 328) Matteus van dem Veen laenab oma kinnistule, mis asub Rannavärava vastas (ante strantporten), Johan Demerouwe'lt 15 marka.

11.09.1405 (Rentenbuch 410) Demerauwe loovutab oma maja, mis asub Rannavärava juures (by der strantporten) ja Euert Warendorpi maja (nr. 8) kõrval, Hans Klunder'ile. Majal lasub 1-margane aastarent rae kasuks ja kapital kuulub Olevistõ kiriku püha Henriku altarile.

7.06.1415 (Erbebuch III, 757) Hans Klunder loovutab oma sugulasele Jacob Everhard'ile oma elamu, mis asub Pikal tänaval, Schuttenbergi kinnistu (nr. 14) kõrval. Esõigus-
tatud kohustusena lasub kinnistul 1-margane aastarent raele. Peale selle kuulub Jaani seegile 15 mk., millelt igaks lihavõtteks tuleb maksta 1 mk. kasvikut.

- Jacob Euerhard sai kodanikuks 1415. aastal.

20.03.1422 (Erbebuch III, 878) Andreas Pantzer loovutab kinnistu, mis asub Schuttenbergi oma (nr. 14) kõrval, Andreas eestlasele. Majal lasuvad võlad: raele 15 mk. ja Jaani seegile 15 mk., kummaltki 1 mk. renti aastas.

- 1419.a. said kodanikuks Westerbergi sulane Ghunnes zwede (= rootslane) ja tema sugulane Andreas eeste (= eestlane) ning mõlemad ilma pruulimisõigusega.

Ei ole selge, kudas see kinnistu läks üle laevnikule Hinrik Rynlander'ile, kes sai kodanikuks 1421. aastal.

18.03.1438 (Rentenbuch 893) Rinlenderi lese vöörmündrid laenavad tema kinnistu peale Eggert Horni laste vöörmündritelt 200 marka.

10.01.1449 (Erbebuch III, 1266) Oleviste kiriku vöörmündrid loovutavad Hinrik Riinlenderile kuulunud kinnistu, mis asub Suure Rannavärava ees, Claus Petersson'ile. Majal lasub 200 margane obligatsioon Kerstin Grimmerti kasuks.

- On võimalik, et see Claus Petersson on identne isikuga, kes 1446 võeti kodanikuks nime all - Niccles van Aboe.

Kinnistu nr. 8 aktidest selgub, et vähemalt 1456-1459 oli kinnistu nr. 11 omanikuks Hans Ketwig (Kedwych), kes sai kodanikuks 1456. aastal.

1501.a. (AHB, 10-a) Marten Bokelman (kod. 1473.a.) oma naise ja vendade Hans ning Anthonius Ketwigh'ide nimel loovutab nende emale ja poolvendadele ning poolõdedele, s.o. surnud Mathias Ostendorp'i lastele nende isale kuulunud kinnistu, mis asub Pikal tänaval, härra Johan Rotgersi (nr. 14) ja Hoffsllegeri lese maja (nr. 8) vahel.

- Ilmselt abiellus Hans Ketwigi lesk Mathias Ostendorpiga, kes puudub kodanikeraamatus ja on surnud enne 1501. aastat.

1513.a. (AHB, 10-a) Mathias Ostendorpi laste vöörmündrid loovutavad eelmainitud maja ja kinnistu kaasavarana Hans Hasselbergh'ile. - See abiellus M.Ostendorpi tütre Birte'ga.

1525.a. (AHB, 10-a) Hans Hasselbergi lese vöörmündrid loovutavad tema maja ja kinnistu, mis asub Hans Rothgersi

maja (nr. 14) ja Ewert Dorhageni maja (nr. 8) vahel, lese kaasavarana Heine Wilde'le.

- See sai kodanikuks 1524. aastal. 1534.a. tappis ta Iwan Hunninghuseni ja pages Toompeale, kust aasta pärast tagasi tuli.

14.05.1546 (AHB, 10-b) surnud Heine Wilde lese vöormündrid loovutavad maja ja kinnistu, mis asub härra Johan Hudde (nr. 8) ja surnud härra Henninck Passouwe tütre Beate maja (nr. 14) vahel, lese esimesest abielust pojale Hans Hasselberg'ile. - See puudub kodanikeraamatus.

15.04.1600 (AHB, 10-b) loovutatakse surnud Hans Hasselbergi kinnistu, mis asub Hans Ratke (nr. 8) ja Christian Moriani maja (nr. 14) vahel, Claus Korffmaker'ile.

- See sai "mustpeaks" 1581, kodanikuks 1584, oli Suurgildi oldermaniks ja suri 1616. aastal. Tema tütre Catharinaga abielludes sai antud kinnistu omanikuks Hans Spenckhusen, kes võeti vastu kodanikuks 1613. aastal.

25.10.1664 (NHB, 101) härra Constans Corbmacher kui preili Elisabeth Spenckhuseni ja Johan Mülleri eestkostja, loovutab kaaspärijale Härra Johannes Hartung'ile, väikese linnakooli rektorile elamu, mis ää on surnud Claus Corbmacheri nimel ning asub Pikal tänaval, surnud Hans Muriani (nr. 14) ja pastor Martinus Zarenjuse maja (nr. 8) vahel.

- Johannes Hartung oli Hans Spenckhuseni väimees.

20.10.1693 (NHB, 101-b) sissekandest selgub, et rektori Johan Hartungi lesk, proua Catharina Spenckhusen oli selle kinnistu resp. elamu pärandanud oma öele (pastor Elias Weißi lesk, Christina Spenckhausen) ja nimetatata öe pojale Johan Möllerile. Nüüd loovutab Justin Schmaltzius nende volinikuna elamu, mis asub härra Chr. Schwabe (nr. 8) ja

Reinhold Blanckenhageni (nr. 14) vahel, nootarile Johan Bernhardi'le.

- Viimane sai kodanikuks 1685 ja suri 1710. 1684 abiellus ta Jöelähtme pastori tütrega Christina Sabina Dielfeldiga, hiljem Barthold Strahlborni tütre Catharina Elisabethiga, kes 1723 uuesti abiellus Paide pastori Jacob Christian Engelken'iga ja suri 1727. aastal.

21.10.1729 (NHB, 104) pärijad loovutavad maja, mis asub Pikal tänaval, surnud Arend v. Mindeni (nr. 8) ja surnud Reinhold Blankenhageni (nr. 14) vahel, kaupmehele Christian Struer'ile, kes on selle avalikult oksjonilt ostnud.

- Christian Struerus sai kodanikuks 1728 kaupmehena ja ~~suri~~ suri juba 1731. aastal. Kinnistu valdajaks jäi tema lesk Sophia Johanna Grubben.

11.10.1765 (NHB, 104-a) kaupmehe Christian Strueruse lese, proua Sophia Johanna Grubbeni nimel loovutatakse see kinnistu mis asub Gotthard Felsbergi (nr. 8) ja Jonas Forsteini (nr. 14) vahel, tislormeistrile Martin Niclas Hinrich Pamrien'ile.

- See pärines Ratzeburgist, sai Tallinna kodanikuks 1759 ja abiellus tisleri Andreas Lundbergi lesegaga Agneta Gartz'iga 23.10.1767 (NHB, 628) sissekandest selgub, et siin on nr. 14 elamule vahetult külgnev väikemaja, millele tisler Pamrien on teinud iseseisva välisukse (Eingang) ja nr. 8 majaga külgnev suur elamu. Nüüd loovutab M.N.H.Pamrien tolle suure maja (elamu) koos keldri ja pööninguga ning mõlema maja taga kuni linnamüürini ulatuva õuega tislerile Johan Christian Brockman'ile, jättes endale ainult eelmaitud väikemaja, mida edasises jälgime iseseisva kinnistuna nr. 12 all.

- Johan Christian Brockman pärines Güstrowist, sai Tallinna kodanikuks 1767 tislarina, abiellus siin seemiseparkalite oldermani Christian Steinbergi tütre Maria Rosinaga ja oli hiljem Viiburi kubermangu arhitektiks.

Kinnistu nr. 11 järgmisteks omanikkudeks olid:

30.10.1798 - Dorothea Elisabeth Grassman, sünd. Bredau

30.10.1806 - Gotthard Johan Baroth

15.11.1827 - Johan Friedrich Tilcker

13.12.1829 - Vene õigeusu valitsus Eestimaal

29.09.1928 - kodanlik Eesti vabariik

28.05.1932 - Eesti apostliku õigeusu kirik.

Märkus: Johan Friedrich Tilcker (ka Tielker) omandas juba 1810. aastal kõrvalasuva kinnistu nr. 12 ja 1827.a. liitis need kokku nagu need olid ka enne 1767. aastat.

Pikk tänav 64

Kinnistu nr. 12

See eraldati väikemajana kinnistu nr. 11 alt alles 1767. aastal ja 1827. aastal liideti taas nr. 11 alla. Seega oli käesolev iseseisvaks kinnistuks ainult 60 aastat. 4.05.1767 (NHB, 627) on märgitud, et tislormeistri Martin Niclas Hinrich Pamprien'i majad on teineteisest tulemüüri (Brandmauer) lahutatud.

23.10.1767 (NHB, 628) M.N.H.Pamprien loovutas oma suure elamu (vt. nr. 11 all) ja säilitas endale käesoleva väikemaja, mis asus nr. 14 kõrval.

12.10.1770 (NHB, 627) M.N.H.Pamprien loovutab oma väikemaja, mis asub L.J.v.Hohenhauseni (nr. 14) ja Joh.Chr. Brockmani maja (nr. 11) vahel, raehärrale Berend Heinrich Koch'ile kui linna vahtmeistri Anton Peterseni patroonile. Viimane oli selle väikemaja ostnud 9.10.1770, kuid ei olnud linna kodanik.

19.04.1779 (NHB, 627) sissekandest selgub, et Anton Petersen oli tole kinnistu juba 21.09.1771 müünud edasi parukategijale Johan Diedrich Sodorff'ile, kes vahepeal on surnud. Nüüd laseb rhr. Berend Heinrich Koch selle kinnistu kanda Joh.Diedrich Sodorfi lese, proua Anna Maria Sunn'i (ka Lund) nimele.

- Johan Diedrich Sodorff pärines Güstrowist, sai Tallinna kodanikuks 1762 parukategijana ja abiellus siin oldermani Jan Bouilloni lesega.

21.10.1785 (NHB, 627) J.D.Sodorffi lese Anna Maria Sunni surma järel loovutab pärandustombu hooldaja resp. kuraator selle kinnistu Niguliste kirikumehe Jürgen Magnus Grasmani lesele, proua Dorothea Elisabeth Bredau'le.

- Jürgen Magnus Grosman sai kodanikuks 1739 kaupmehena ja

17

19

maeti 1772.a. Niguliste kiriku teenrina (Kirchner).
1739-1755 oli ta abielus Paide pastori Johan Gruno
tütre Johanna Margarethaga ja 1756. aastal abiellus
surnud kaupmehe Christopher Bredow'i tütre Dorothea
Elisabethiga.

28.10.1804 (NHB, 627) Dorothea Elisabeth Grasman, sünd.
Bredau loovutab eelmainitud maja superintendendi lesele,
proua Christina Gerdruta Winckler'ile, sünd. Lohmann.

Kinnistu nr. 12 järgmised omanikud olid:

13.05.1810 - Johan Friedrich Tielker

13.12.1829 - Vene õigausu valitsus Eestimaa kubermangus.

Märkus: Johan Friedrich Tilcker al. Tielker omandas

1827. aastal ka kõrvalasuva kinnistu nr. 11 ja sellest
peale on need taas kuulunud kokku nagu enne 1767. aastat.

- Vaadata nr. 11 aktidest.

Selle kinnistu taga on linnamüüris Hattorpi nimeline torn, mis on saanud oma nime 14. sajandi teisel poolel elanud siinsest majaomaniku perekonnanimest.

11.04.1362 (Erbebuch II, 45) Johannes Vrydach loovutab oma kinnistu, mis asub Rannavärava juures (prope der strantporten), Johannes Hatdorph'ile.

13.08.1395 (Erbebuch III, 364) surnud Johannes Hattorpi testamendi võõrmündrid loovutavad temale kuulunud kinnistu Thideke Hattorp'ile. Juures on klausel: kui keegi asub hagama Johan Hattorpi naise pärandit, siis vastutab Thideke Hattorp kinnistu poole väärtuse ulatuses; teise poole eest on ta tasanud.

20.08.1395 (Rentenbuch 280) Thideke Hattorp laenab oma kinnistule, mis enne kuulus Johan Hattorpile, 30 riimarka Cristianus kremerilt (kraamikaupmees).

3.04.1402 (Rentenbuch 370) Tydeke Hattorp laenab oma kinnistule, mis asub Pikal tänaval, Alart van Wederenilt 15 riimarka. Hilisem lisand: see kapital kuulub nüüd Pühavaimu kiriku juures asuvale Tafelgildile (Suurgildi abistamisorganisatsioon).

4.06.1405 (Erbebuch III, 547) Tideke Hattorp loovutab oma maja Pikal tänaval ... Smethusen'ile. Majal lasub 30 mk., mis kuulub Pühavaimu seegile (de taffelle in deme hilgen geiste). Juures on hilisem lisand: Smythuseni lesk on selle kinnistu loovutanud Hans Schuttenberg'ile.

(See on toimunud enne 1415. aastat - vrdl. Erbeb. III, 1051)

2.04.1433 (Rentenbuch 825) Hans Schuttenberch laenab oma elamule Pikal tänaval Hinrik GraweliX lapse võõrmündreilt 100 riimarka, 6 %-ga.

Seejärele on kinnistu vist abiellumisega läinud üle Reinolt thor Osten'ile, kes sai kodanikuks 1454. aastal. 2.09.1471 (Rentenbuch 1087) Renolt thor Osten laenab oma ueele majale, mis asub Pikal tänaval, Hans Ketwigi maja (nr. 11) ja Gosschalk Bywegi maja (nr. 15) vahel, raehärra Jacob Vrese poja Ffrederiki võõrmündreilt 500 riimarka 6 %-ga.

1489.a. (AHB, 13-a) sissekandest selgub, et see kinnistu oli Reynolt tor Ostenilt läinud üle tema väimehele, Hans Grest'ile, kes sai kodanikuks 1478, raehärraks 1480 ja oli bürgermeistriks 1490-1493. - Nüüd (1489.a.) loovutab raehärra Johan van Grest selle maja ja kinnistu, mis asub Pikal tänaval, Peter Smedi (nr. 15) ja Ketwigi maja (nr. 11) vahel, Gotzschalck Rimmelyncrade'le.

1497.a. (AHB, 13-a) surnud härra Gottschalk Rimmelinck-rode lese võõrmündrid loovutavad eelmainitud maja ja kinnistu raehärrale Johan Rotgers'ile.

- Viimane sai raehärraks 1480 ja oli bürgermeistriks 1483-1500; ta oli abielus Euerd van Schureni tütre Beneke'ga.

1522.a. (AHB, 13-a) Marten Rotgers koos oma ema (bürgermeistri Joan Rotgersi lese) võõrmündritega loovutavad eelmainitud maja, mis asub Pikal tänaval, Oleviste köstri-maja (kosterie) vastas, oma vendadele, Euert ja Hans Rotgers'ile. - Pisut hiljem Euert Rotgers loovutab ka oma osa vennale Hans Rotgers'ile, kes seega jääb ainuomanikuks.

1.06.1527 (AHB, 13-a) Hans Rotgers loovutab eelmainitud maja, mis asub Heine Wilde (nr. 11) ja Hans Kamferbeke maja (nr. 15) vahel, Cort Meiger'ile.

- Cort Meyer sai kodanikuks 1522 ja suri enne 1536. aastat. Tema naiseks oli raehärra Joan Eckholti tütar Katerine.

11.04.1543 (AHB, 13-b) surnud Curdt Meigeri laste vöör-
mündrid loovutavad tolle kinnistu, s.o. elamu koos kahe
kiviaidaga (asuvad Hans Kampferbeki (nr. 15) ja Hassel-
bergi lese maja (nr. 11) vahel), Euert Eickholt'ile.

- See oli raehärra (1511-1525) Johan Ekholti poeg ning
abielus Rötger Boismani tütre Gretke'ga.

17.04.1543 (AHB, 13-b) Euert Eickholt loovutab eelmainitud
kinnistu (elamu ja 2 kiviaita) surnud härra Henninck ¹³⁴
Passouwe laste vöörmündritele vahetuseks kinnistu nr. ~~133~~
(Laial tänaval) vastu.

- Henning Passouw al. Passow oli Taani aadlik ja Lagedi
ning Kolga mõisa omanik. Ta oli abielus Tallinna raehärra
Dietrich Nascherti tütre Alheidiga. Aktides mainitakse
tema kaht last - Beate ja Hans. Selle perekonna vapp
(hüppel olev koer) on kunagi paigutatud lianamüüri vana
venekiriku taga asuva torni kõrvale, kus on veel nüüdki.

30.04.1544 (AHB, 13-b) eelmainitud kinnistu kantakse
Beate Passouwe vöörmündrite nimele.

26.09.1553 (AHB, 13-b) Beate Passouwe vöörmündrid loovu-
tavad tema elamu koos kahe kiviaidaga Hans Kley'le, kui
kaasavara.

Kinnistu päris nende ainus tütar Margrete Klei, kes oli
abielus Christian Morian'iga (kodanik 1581. aastast).

2.05.1628 (NHB, 100) surnud Christian Muriani lese, proua
Margrete Kleie volinik loovutab lese pojale, Hans Murian'ile
lese isale kuulunud kinnistu, mis asub Clawes Korbmacheri
(nr. 11) ja Diedrich Grothe maja (nr. 15) vahel. Krundil
on elamu, kaks kiviaita ja pood.

- Hans Murian sai kodanikuks 1621. aastal.

22.04.1687 (NHB, 100-a) Hans Muriani väimehed loovutavad kaaspärijale Reinhold Blanckenhagen'ile tema äiale kuulunud kinnistu, mis asub endise rektori, härra Johan Hartungi (nr. 11) ja surnud raehärra Daniel Wistinghauseni maja (nr. 15) vahel.

- Reinhold Blanckenhagen sai kodanikuks 1662.a. kaubaselina ja suri 1697.a.; tema lesk Elisabeth Murjan suri 1709.a. Kinnistu järgmiseks valdajaks oli nende poeg Wilhelm Blanckenhagen, kes sai kodanikuks 1704. aastal.

2.05.1732 (NHB, 100-a) Wilhelm Blanckenhagen loovutab oma kinnistu, mis asub surnud Chr. Strueri maja (nr. 11) ja ~~XXXXXX~~ Jacob Johan Fürsti maja (nr. 15) vahel, kaupmehele, Peter Frantz Vehe'le, kes on selle oksjonilt ostnud.

- Peter Frantz Veh pärines Lüübekist, sai Tallinna kodanikuks 1725 kaupmehena ja suri 1734. Tema lesk, Elisabeth Dellingshausen oli varemini olnud abielus linna muusiku Peter Trump'iga ja suri 1735. aastal.

22.10.1753 (NHB, 100-a) sissekandest selgub, et vaadeldava kinnistu oli seejärel oksjonilt ostnud Johan Herman Haecks ja müünud edasi kaupmehele Jonas Forstein'ile, kelle nimele see nüüd kantakse.

- Johan Herman Haecks sündis Tallinnas 1707, sai kodanikuks 1732, raehärraks 1743, bürgermeistriks 1753 ja suri 1783. aastal. Tema käest käis läbi üle tosina Tallinna kinnistu.

- Jonas Forstein pärines Soomest (Degerby), sai Tallinna kodanikuks 1752 ja suri 1764. Ta abiellus 1754.a. Tallinna trükkali Johan Köhleri tütre Christina Eleonoraga, kes 1764.a. abiellus uuesti kaupmehe Leonhard Johan von

Hohenhauseniga, kuid suri ise juba 1765. aastal, pärandades tolle kinnistu oma mehele.

24.10.1766 (NHB, 624) kohaliku Nürnbergi- ja talurahva-kaupmeeste kompanii olderman ja ~~Suurgildi~~ Suurgildi vanem Axel Hinrich Lindfors loovutab surnud proua Christina Eleonora Köhleri sugulaste nimel tema elamu, mis asub M.N.H. Pamprioni (nr. 11) ja Caspar Höppeneri maja (nr. 15) vahel, eelmainitud proua mehele, Leonhard Johan von Hohenhausen'ile.

- Viimane pärines Soomest (Borgå = Porvoo), sai Tallinna kodanikuks 1760.a. kaupmehena, oli 1760-1763 abielus Suurgildi vanema Joh. Andreas Hoffmani tütre Catharina Elisabethiga ja 1764-1765 Christina Eleonora Köhleriga. Kinnistu nr. 14 järgmised omanikud olid:

- kubermangu nootari Mülleri lesk, sünd. Ude

06.04.1845 - Johan Meyer

07.11.1861 - proua Emilie Charlotte Willberg

04.07.1872 - Daniel Friedrich Differt, raamatuköitja

09.09.1877 - Rudolph von Bernhard, tõeline riiginõunik,
insener-arhitekt

18.01.1880 - krunti on maudetud 34 ruutsülla võrra.

02.11.1901 -

Pikk tänav 60

Kinnistu nr. 15

19.12.1432 (Erbebuch III, 1051) Richart Hagen'ile kuulunud kinnistu, mis asub Pikal tänaval, Mertin Buschi (nr. 16) ja Schuttenbergi kinnistu (nr. 14) vahel, loovutab R.Hageni lese volinik raehärrale Gise Richardes'ile. Pühavaimule kuulub selles kinnistus 45 marka, millelt igaks mihklipäevaks tuleb maksta 3 marka renti.

- Richart Hagen puudub kodanikeraamatus ja ei ole teada, kellelt ta käesoleva kinnistu sai.

- Gise Richardes sai kodanikuks 1428, raehärraks 1432 ja bürgermeistriks 1441 ning on surnud enne 1451. aastat.

14.10.1446 (Erbebuch III, 1243) bürgermeister Gise Richardes loovutab oma kinnistu, mis asub Pikal tänaval, Oleviste tänava vastas (jegen sunte Oleves steglen over), Diderik van me Loe'le. Majal lasub 200-margane võlg Marquart Hasse lastele 6 %-ga.

- Diderik van me Loe sai kodanikuks 1437 ja pärines Vestfaalist.

26.09.1463 (Erbebuch IV, 68) Diderick van Loe laste (Hans ja Gosschalk) võõrmündrid loovutavad temale kuulunud maja, mis asub Oleviste kiriku koori taga, Herman Plonies'ile.

1475.a. (AHB, 14-a) Herman Plonies loovutab eelmainitud elamu ja kinnistu, mis asub Oleviste kiriku koori taga, surnud Gosschalck Bywegi lesele Belekyn'ile ja selle lastele.

- Gosschalk Bywech sai kodanikuks 1463. aastal.

1479.a. (AHB, 14-a) surnud Gosschalk Bywegi laste võõr-

mündrid loovutavad nende elamu ja kinnistu, mis asub Pikal tänaval, Oleviste kiriku koori taga, Renold tor Osteni uue maja (nr. 14) ja Rezebergi lese maja (nr. 16) vahel, Peter Smed'ile.

- Peter Smyt sai kodanikuks 30.10.1472.

1503.a. (AHB, 14-a) Riia püha kiriku toomhärja Hupertus Sasse loovutab oma õe Katherine, surnud Peter Smedi lese nimel eelmainitud maja ja kinnistu Hinrick Dellinckhusen-ile. - Viimane sai "mustpeaks" 1479, kodanikuks 1483 ja oli Suurgildi oldermaniks 1508-1511.

30.03.1527

1525.a. (AHB, 14-a) Corth Dellinckhusen koos oma õe Katheryneke vöormündritega loovutavad (viimase mehele) Hans Kamperbeck'ile kaasavarana eelmainitud maja koos 2 kiviaidaga selle kõrval, mis asuvad Pikal tänaval, Hans Rotgersi maja (nr. 14) ja Johan Broeleni (nr. 16) vahel, koos õigustega müüri ja renni suhtes käesoleva ja Joan Broeleni maja vahel nagu on kirjutatud "Denkelbuchis".

- Hans Kampferbeck sai kodanikuks 1527 (ta pärines Lüübekist), raehärraks 1547 ja suri ca 1563.a.

1.11.1569 (AHB, 14-b) surnud härra Johan Kampferbecki pärijad loovutavad oma sugulasele ja kaaspärijale Hans Kampferbeck'ile (jun.) tema isale kuulunud elamu ja õue koos kahe kiviaidaga, mis asuvad Hans Kleie (nr. 14) ja surnud Euert Broieli maja (nr. 16) vahel.

26.10.1610 (AHB, 14-b) surnud Hans Kampferbeki (kod. 1570-1603) pärijad (üks poegadest Hispaanias) loovutavad oma õemehele resp. külimehele Dietrich Grote'le eelmainitud elamu ja õue koos kahe kiviaidaga, mis asuvad Christian Muriani (nr. 14) ja Johan Grambouwi (nr. 16) vahel.

- Diedrich Grote (ka Grothe, Große) sai kodanikuks 1604. aastal.

3.05.1664 (NHB, 99) kohtufoogt B.v.Schoten loovutab kõigi Diedrich Grothe pärijate nimel tema väimehele, Daniel Wistinhausen'ile, eelmainitud elamu, mis asub surnud Hans Murjahni (nr. 14) ja surnud härra Peter von Sprekelseni pärijate maja (nr. 16) vahel.

- Daniel Wistinckhusen pärines Lüübekist, sai Tallinna kodanikuks 1638, raehärraks 1654 ja suri 1667. aastal; tema lesk suri 1675.

Seejärel läks kinnistu üle nende pojale, Didrich Wistinghausen'ile, kes sai kodanikuks 1664 kaubasellina ja suri 1699. Ka selle poeg oli Diedrich Wistinghausen, kes sai kodanikuks 1700 ja suri 1707. Selle lesk, Margareta Buchau abiellus 1712.a. Simon Lanting'iga, kes sai kodanikuks 1712 ja suri 1717; Margareta Buchau aga suri alles 1750.a. 14.10.1729 (NHB, 99) sissekandest selgub, et 1724.a. või hiljem on see kinnistu müüdud oksjoni teel raehärra Johan Johans Sohn Hueck'ile lesele, Margareta Elisabeth von Schoten'ile, kes selle jälle edasi müüs. Nüüd kantakse see kinnistu, mis asub Reinhold Blanckenhageni (nr. 14) ja Peter von Spreckelseni (nr. 16) vahel, ostja Jacob Johan Fürsti nimele.

- Johan Hueck (Johani poeg) sai kodanikuks 1699, raehärraks 1715 ja oli kammerseriks 1722-1724.

- Jacob Johan Fürst pärines Riist, sai Tallinna raehärraks 1724 ja 1737 siirdus kutse peale Pärnusse justiits-bürgermeistriks. Ta abiellus 1721 Thomas Kahli tütre Anna Margarethaga.

29.04.1737 (NHB, 99-a) Pärnu justiits-bürgermeistri

J.J.Fürsti ülesandel loovutatakse tema eelmainitud kinnistu kaupmehele Caspar Höppener'ile.

- Viimane sai Tallinna kodanikuks 1733, raehärraks 1755, bürgermeistriks 1772 ja suri 1785. Ta oli abielus 1733-1747 raehärra Hinrich zur Mühlени tütrega Christiana Charlottaga (+1747).

Kinnistu nr. 15 järgmised omanikud olid:

- bürgermeister Caspar Höppeneri pärijad
- 11.06.1818 - Caspar Höppener (jun.)
- 20.10.1822 - Wilhelm Ludwig Dickhoff, kingsepp
- 13.10.1833 - Johan Nicolai Grewendorff, maalermeister
- 9. 10.1926 - pärijad Elsa ja Herta
- 01.06.1933 - Gustav Laurentius.

Pikk tänav 58

Kinnistu nr. 16

20.05.1384 (Erbebuch III, 50) Jonas Olavesson loovutab oma kinnistu, mis asub Pikal tänaval, Andreas püttsepale (= bodeker). Maja pealt jääb Jonasele võlga 30 riimarka. Andreas võib vabalt kasutada Jones Olavessoni õues asuvat kaevu (kuid seejuures pole selge, kas see oli nr. 15 või nr. 17 õues).

30.04.1386 (Rentenbuch 75) püttsepp Andreas laenab oma kinnistule, mille ostis Jones Olavessonilt, ja asub Pikal tänaval, Johan Grotegrimmen'ilt 30 mk. Lisamärkusega.

14.04.1392 on pool sellest võlast kustutatud.

21.10.1401 (Rentenbuch 365) püttsepp Andreas laenab oma elamule, mis asub Pikal tänaval, Oleviste kiriku koori vastas, Jaani seegilt 30 marka.

10.10.1404 (Erbebuch III, 536) püttsepp Andreas loovutab oma kinnistu, mis asub Pikal tänaval, Oleviste kiriku koori vastas, Hintze Ysernloe'le. Majal lasub 30-margane võlg Jaani seegile.

11.06.1408 (Erbebuch III, 607) Hintze Ysernlo loovutab oma kinnistu, mis asub raehärra Arnd Stenhageni maja rademaker (nr. 17) kõrval, Jons ratassepa lesele, Kerstynne'le. Majal lasub endine võlg.

30.01.1422 (Erbebuch III, 872) raehärra Hinrik van Telchten ja rhr. Arnd Stenhagen loovutavad meister Johannes Ghrund'ile kinnistu, mille ta naine tõi kaasavaraks. See asub härra Arnd Stenhageni (nr. 17) kõrval. Majal lasub 30-margane võlg Jaani seegi kasuks.

- Meister (habemeajaja-kirurg) Johan Ghrunt (hiljem Ghruter) sai kodanikuks 1422. aastal ja abiellus ilmselt Jons rademakeri tütreaga.

30.10.1422 (Rentenbuch 651) meister Johan Ghrüter laenab oma elamule, mis asub härra Arnd Stenhageni (nr. 17) kõrval, Jaani seegilt 50 marka.

23.04.1423 (Rentenbuch 658) meister Johan Ghruter laenab oma naise loal Hans Kegheleri laste vööründritelt 50 mk.

19.05.1430 (Erbebuch III, 992) sissekandest selgub, et kinnistu, mis asub Oleviste kiriku vastas ja otse härra Arnd Stenhageni (nr. 17) kõrval, loovutab pagar (=beker) Tideke - Alf Ispiincrode'le (pealekirjutamisega on seda hiljem edasi loovutatud: Alf Ispincrode - Mertin Busch'ile). Lisatud on klauslid: härra Arnd Stenhagenile (nr. 17) kuulub vaba "druppenvall" alates tänavast kuni linnamüürini; vahemüür on 8 niisiga ja selle peal renn; käesoleva kinnistu valdaja võib viimase 4 niisi ulatuses vabalt selle müüri külge ehitada, kuid tänavapoolse nelja niisi ulatuses ainult nr. 17 valdaja loal. Kinnistul lasuvad kapitalid: Jaani seegile 50 mk., Hermen Kegelerile 50 mk. ja meister Johan Grunt'ile 200 mk.; viimane summa on hiljem vähendatud 100 marga peale.

- Alff Esspincrode sai kodanikuks 1414 ja Mertyn Busch 1410. aastal. Tideke Steenwede, kes oli ametilt pagar, sai kodanikuks 1429; nähtavasti sai viimane kalle kinnistu omanikuks abiellumise teel ja müüs selle peatselt edasi, et omandada veel samal aastal teine, mis asus soodsamal kohal (nr. 73, Hobuse ja Pika t. nurgal, Kanuti gildi vastas).

13.10.1447 (Rentenbuch 979) Mertin Busch laenab Jaani seegilt senisele 50 margale lisaks veel 100 mk., mis jääb tema kasutusse Pikal tänaval asuva maja kindlustusel ilma kasvikuta kuni surmani. Seejärel suurendatakse summa

maksmata intresside arvel 250 marga peale.

Mertin Buschi surma järele on kinnistu läinud üle

. . . Rezebergile alias Resenberch'ile, kelle lesk on selle valdajaks 1479. aastal (AHB, 14-a). Usutavasti on see isik kodanikeraamatusse kantud Hinrik Kosteri nime all 1470 ja 1473. aastal. 1491.a. saab selle maja omanikuks Hinrick Koster, kes on samal aastal kantud kodanikeraamatusse kui Hinrik Ratzeborch. Ilmselt on see eelmainitu poeg. - See oletus pole aga tõestatud. 1491.a. (AHB, 15-a) Jaani seegi vöormündrid loovutavad Resenberch'ile kuulunud maja ja kinnistu, mis asub Pikal tänaval, Peter Smedi (nr. 15) ja Hinrik Balmi (nr. 17) vahel, Hinrik Koster'ile.

16.06.1507 (Rentenbuch 1354) Jaani seegi "hofmeister" hageb seegi nimel surnud Hinrick Kosteri maja, mis asub Oleviste kiriku koori vastas ja mida pärijad majal lasuvate võlgade tõttu ei soovi vastu võtta. Võlgu on Jaani seegile 450 marka kapitalina ja 80 marka intressidena. 1508.a. (AHB, 15-a) Jaani seegi eestseisjad loovutavad eelmainitud maja Marcus Rauve'le (kodanikeraamatus 1506.a. Marcus Nanne!).

1524.a. (AHB, 15-a) surnud Marcks Rauve lese ja laste vöormündrid loovutavad eelmainitud maja Pikal tänaval, Joan Struyngk van Broel'ile.

- 20.10.1524 on kodanikuks võetud Joan Brole.

18.05.1557 (AHB, 15-a) surnud Johan Broeli lese vöormündrid, Tyle Greue kui väimees ja meister Pawel Tymme lese ning laste vöormündrid loovutavad kaaspärijale Buert Broiel'ile tema surnud isa elamu, mis asub härra Johan Kampferbecki (nr. 15) ja surnud Hans Holthuseni

maja (nr. 17) vahel.

- Euert Brøiell oli kodanik 1561.a. üldisel vannutamisel. 9.11.1574 (AHB, 15-b) surnud Euert Broieli kreditoride volinikud loovutavad tema kinnistu surnud härra Hinrich Frössel'i viimase abielu lastele.

12.11.1578 (AHB, 15-b) eelmainitute vöormündrid loovutavad maja ja kinnistu, mis asub Pikal tänaval, Jacob Eggbrecht-ile.

- Hinrick Frossel sai kodanikuks 1526, raehärraks 1539 ja bürgermeistriks 1550 ning suri 1554.a.

- Jacob Eggbrecht puudub kodanikeraamatus, kuid sellesse on kantud 1546. aastal Jacob Egbers, seemiseparkal. Nende identsus on ajaliselt kahtlane.

30.04.1583 (AHB, 15-b) raad laseb selle kinnistu kirjutada Herman Otto nimele tema poolt alustatud hagi tulemusel.

- Herman Otto sai kodanikuks 1581. aastal.

9.05.1587 (AHB, 15-b) Herman Otto loovutab eelmainitud maja ja kinnistu Herman Koltz'ile.

- Selle nimi on kodanikeraamatus 1572 ja 1574. aastal.

11.04.1600 (AHB, 15-b ja NHB, 98) Herman Koltz loovutab selle kinnistu Jochim Grambow'ile. - See sai kodanikuks 1598. aastal.

28.10.1636 (NHB, 98) Meinhold Dreieri naise ja Ebert ning Pawel Singelmannide nimel loovutatakse see kinnistu, mis asub D.Grothe (nr. 15) ja surnud härra Johan Holthuseni maja (nr. 17) vahel, Jürgen Stralborn'ile.

- Viimane sai kodanikuks 1623, oli Suurgildi vanemaks ja suri 1654. aastal.

24.04.1638 (NHB, 98) kohtuotsuse alusel loovutab Jürgen Stralborn selle kinnistu surnud raehärra Peter von

Sprekelseni lesele ja pärijatele.

- Peter v. Sprekelsen sai kodanikuks 1598, raehärraks 1602 ja suri 1635. aastal. Tema esimene naine oli Dorothea von Wehren, teine Elseke Bretholt, kes varemini oli abielus Remmert Scharenbergiga.

Järgmiseks kinnistu omanikuks oli nende poeg, Peter (II) v. Sprekelsen, kes sai kodanikuks 1648 kaubasellina ja suri 1657, milles peale kinnistut valdasid pärijad.

1.05.1761 (NHB, 98-a) sissekandest selgub, et registree-
rimatult oli kinnistu läinud üle Jürgen Hinrich Bunecke'le,
kes puudub kodanikeraamatus. Seejärel oli kinnistu oks-
jonilt ostnud Heinrich Gottfried Haecks (kaupmees ja
nootar 1759-1788) ning loovutanud oma vennale, Johan
Herman Haecks'ile (kaupmees 1760-1789), kelle nimele
see nüüd kantakse. Kinnistu asub Caspar Höppeneri (nr.15)
ja Carl Nicolas ^Hetlingi (nr. 17) vahel.

16.04.1773 (NHB, 98-a) kohtufoogt loovutab Johan Herman
Haecksi nimel selle kinnistu Johan Gottlieb Gernet'ile,
kes on selle oksjonilt ostnud.

- Johan Gottlieb Gernet sai kodanikuks 1774 kaupmehena
ja abiellus Suurgildi vanema Gottlieb Burcharti tütre
Dorothea Elisabethiga (+1801).

Kinnistu nr. 16 järgmised omanikud olid:

28.03.1794 - Johan Cramer (pandiõiguse alusel)

30.01.1796 - Johan Cramer (omandiõiguse alusel)

03.07.1834 - Emilie von Dehn, sünd. von Staal

07.06.1874 - Friedrich Paul Arnold von Dehn, (Capitain)

09.12.1877 - von Dehn'id (Catharina-Elisabeth, Charlotte-
-Wilhelmine ja Olga-Marie)

28.09.1892 - Gottlieb von Dehni tütre

17.12.1914 - Ellinor von Hueck, sünd. Dregemüller

10.07.1917 - Jack Rosenbaum, insener-arhitekt

10.10.1919 - O/U Vaba Maa

Pikk tänav 56

Kinnistu nr. 17

On tõenäone, kuid mitte kindel, et selle kinnistu omanikuks oli 14. sajandi viimasel veerandil Johannes alias Jones Olavesson.

Hiljemalt 1408 on selle omanikuks Arnt Stenhagen, kes sai kodanikuks enne 1404. aastat ja raehärraks 1407. 2.08.1437 (Erbebuch III, 1146) härra Arnt Stenhageni ülesandel loovutab Ludeke Spenge tema elamu, mis asub Pikal tänaval, Hinrik Templin'ile. Härra Arntile jääb tema surmani selles majas kaks kambrit teineteise peal ning nendesse pääseb läbi Hinriku kõrvalkambri. Mertin Buschi (nr.16) krundile on vaba "druppenvall" ja see peab räästavee vastu võtma. Samuti on ka tallidel vaba "druppenvall" sinna, kus varemini asus venekiriku kalmistu (dar de russche kerchoff tovoeren lach). Käesoleva kinnistu ja Claus van Spireni (nr. 18) vahel on kaks renni, mida mõlemad peavad korras hoidma. Kinnistul lasuvad võlad: raele 200 riimarka ja Bernt van der Molen'ile 100 marka.

- Hinrik Templin sai kodanikuks 1417.a. ja pärast surma või pojajajale läks kinnistu üle tema pojale, Arnd Tempelin'ile, kes kodanikeraamatus puudub.

1498.a. (AHB, 16-a) surnud Arnd Tempelini lese ja laste võõrmündrid loovutavad Arndi maja ja kinnistu, mis asub Oleviste kiriku vastas, Henrik Kosteri (nr. 16) ja Symon Forste maja (nr. 18) vahel, (lese uuele mehele) Hinrick Brockhusen'ile, kelle ülalpidamisele kuni täiseani jäävad ka lapsed.

- Hinrick Bruckhusen al. Brockhusen pärines Vestfaalist,

sai Tallinna kodanikuks 1498 ja koostas oma testamendi 1507. aastal.

25.03.1532 (AHB, 16-a) surnud Hinrik Brockhuseni lese Katherine vööründrid lasevad lese soovil kirjutada tema kinnistule Tartu reesekretäri Hieronymus AllunBe kasuks 500 marka.

Tuleb veel märkida, et 1491.a. viidatakse siia kui Hinrik Balm'i majale (AHB, 15-a), kuid 1482 kui Hans Templini (AHB, 17-a) majale, 1534 aga Balmi lese majale (16-a). Ilmselt oli kinnistu Hinrik Templinilt (kod. 1417) läinud üle tema pojale Hans Templinile ja sellelt Hinrick Balman'ile (kod. 1487) ja alles siis Arnd Templinile, kes oli usutavasti Hansu poeg ja Hinrick Balmi al. Balmani vööraspoeg. Kui mõlemad lesed elasid, siis võisid nad ka kõrvuti esineda.

10.05.1536 (AHB, 16-a) Catharineke Brockhuseni vööründrid loovutavad tema elamu, mis asub Pikal tänaval, Oleviste kiriku juures (by St. Oloff), Hans Broelsi (nr. 16) ja Marthen glaBeworteri (nr. 18) vahel, Hans Holthussen'ile, vastavalt proua soovile. (Abiellus Catherinega) ja suri enne 1544. aastat.

25.10.1569 (AHB, 16-b) surnud Hans Holthuseni lese vööründrid loovutavad Hans Holthussenile (jun.) maja ja öue, mis asub surnud Euert Broelsi (nr. 16) ja surnud Diderick Darmani (ka Dorneman, kinnistu nr. 18) vahel.

- See Hans Holthussen sai raehärraks 1575, bürgermeistriks 1578 ja suri 1608. aastal. Ta oli abielus Brigitta Hasselbergiga.

Ilma registreerimata kuulus see kinnistu veel tema samanimelisele pojale, Hans Holthussen'ile, kes sai kodanikuks 1598 ja suri umbes 1637. aastal.

1644

7.05.~~1666~~ (NHB, 97) surnud Hans Holtzhauseni pärijad loovutavad oma kaaspärijale Jacob Holtzhausen'ile kinnistu, mis asub surnud Johan Sprekelseni (nr. 16) ja Hans Korbmacheri (nr. 18) vahel.

11.05.1666 (NHB, 97) sissekandest selgub, et pärast Jacob Holtzhauseni surma langes see kinnistu Margareta Holtzhausenile (ilmselt Jacobi öde), kes 1642 oli abiellunud Hinrich Derenthaliga ja 12.03.1660 abiellus Albrecht Kösteriga (kod. 1660.a.). Sama Margareta Holtzhausen, seoses oma teistkordse abiellumisega määras resp. kinkis selle kinnistu oma esimesest abielust tütrele, Margaretha Derenthal'ile (2.05.1660), kes 3.02.1665 abiellus Gotthard Fonne'ga. Nüüd kantakse kinnistu viimase nimele.

- See oli raehärra Johan Fonne poeg, sai kodanikuks 1665 kaupmehena ja suri enne 1684. aastat. Tema lesk, Margaretha Derenthal abiellus 1684. aastal uuesti kaupmehe Andreas Johan Bender'iga (kod. 1684.a.).

29.10.1707 (NHB, 97-a) kohtufoogt loovutab eelmainitud kinnistu, mis asub surnud härra Peter v. Sprekelseni (nr. 16) ja Herman Emmermani (nr. 18) vahel, Niguliste kiriku pastorile (1663-1710) magister Gottfried Stecher'ile, kes selle oli oksjonilt ostnud.

18.10.1717 (NHB, 97-a) sissekandest selgub, et see kinnistu oli juba 7.10.1713 loovutatud Gottfried Stecheri tütre Beata Dorothea ja tema mehe Johan Paul Stolli (kodanik 1686. aastast) pärijatele. Nüüd loovutab kohtufoogt selle kinnistu oma ülesannetes Jobst Heinrich von Willen'ile. - See oli linna alamkohtu sekretär, 1724 sai raehärraks, 1727 bürgermeistriks ja suri 1742. See oli

tollal suuremaid kinnistutega äritsejaid Tallinnas.

15.10.1728 (NHB, 97-a) J.H.von Willen loovutab selle kinnistu laevastiku kapten-leitnandile Matthias Jeansen Tem'ile. - Viimane oli rahvuselt hollandlane (ka Timm) ja abiellus Tallinnas 1727. aastal Thomas Bluhmi lese, Elisabeth Reepsdorff'iga (+1761 Reigis, oma tütre juures).

2.05.1740 (NHB, 597-a) laevastiku kapten-leitnandi Matthias Jeansen Tem'i volitusel loovutab kaupmees Eberhard zur Mühlen kinnistu, mis asub Carl Johan Dehni (nr. 18) ja Johan Johani p. Huecki (nr.) vahel, kaupmehele Carl Nicolaus Hetling'ile.

- Viimane sündis Tallinnas 1707, sai kodanikuks 1732 kaupmehena, sai raehärraks 1748, bürgermeistriks 1767 ja suri 1781. aastal.

22.10.1779 (NHB, 597-a) sissekandest selgub, et C.N. Hetling oli selle kinnistu müünud edasi leitnandile Adam Johan von Tiesenhausen'ile, kes selle nüüd on müünud kaupmehele Johan David Voigt'ile, kelle nimele see elamu nüüd kantakse.

- Viimane pärines Varssavist, sai Tallinna kodanikuks 1770 kaupmehena, oli hiljem raamatupidajaks ja suri 1811.a. Ta oli abielus Carl Johan Bong'i (Quartirmeister) tütre Gerdruta-Luisa'ga.

Kinnistu nr. 17 järgmised omanikud olid:

- 13.05.1796 - Hans-Heinrich von Fersen, parun
- 23.10.1808 - Gustav von der Howen, öuenöunik
- 20.10.1811 - Peter Stillmark, sekretär
- 17.08.1817 - Fromhold von Rosenbach, major
- 28.09.1834 - Alexander von Staal, (Mannrichter)
- 26.04.1857 - Alexander von Staal, kapten
- 05.08.1893 - Olga Pilarxx von Pilchau ja teised

05.08.1893 - Hermann von Maydell, parun

31.03.1912 - selle pärijad (von Maydell'id)

11.08.1917 - Jack Rosenbaum, insener-arhitekt

10.10.1919 - Osühisus "Waba Maa"

Märkus: alates 1917. aastast on kinnistud nr. 16 ja 17 kuulunud ühistele omanikkudele ja hooned hiljem ka kokku-ehitatud.

Pikk tänav 54

Kinnistu nr. 18

Otsene kontakt varasemate aktidega puudub, kuid -
 16.01.1428 (Erbebuch III, 940) raehärrad Arend Stenhagen
 ja Johan van me Holte loovutavad kinnistu, mis asub Ole-
 viste kiriku juures, otse härra Arend Stenhageni (nr.17)
 kõrval, Clawes van Spyren'ile. - Viimane oli kodanikuks
 saanud juba enne 1415. aastat ja sai selle kinnistu oma-
 nikuks ilmselt teistkordsel abiellumisel.

16.01.1428 (Rentenbuch 722) Clauwes van Spire laenab oma
 elamule, mis asub Pikal tänaval, Oleviste kiriku juures,
 härra Arend Steenhageni kõrval, härra Arend Saffenbergilt
 100 mk. 6 %-ga.

12.12.1438 (Erbebuch III, 1168) Claus van Spire laste
 võõrmündrid loovutavad tema kinnistu, mis asub Oleviste
 kiriku koori vastas, Hinrik Templini kinnistu (nr. 17)
 kõrval, Jons Ekendorp'ile, kelle hooldamisele jäävad ka
 lapsed kuni täiseani. Kinnistule kirjutatakse laste heaks
 500 marka, millest 300 tuleb maksta kolmele pojale ja
 200 tütrele.

- Jons Ekendorp sai kodanikuks 1435. aastal.

1472.a. (AHB, 17-a) Jones Ekendorpi lese Margrete võõr-
 mündrid loovutavad eelmainitud elamu ja kinnistu, mis
 asub Pikal tänaval, Oleviste kiriku taga, vastu koori,
 samale proua Margretele-

1478.a. (AHB, 17-a) Margrete Louenschede oma võõrmündritega
 laseb kirjutada oma elamule Symon Vorste kasuks 50 mk.

12.06.1478 (Rentenbuch 1117) Jons Ekendorpi lese Margarete
 võõrmündrid lasevad proua soovil kirjutada tema elamule
 ja kinnistule, mis asub Pikal tänaval, püha sakramendi
 vastas, Hinrik Tempellyni maja (nr. 17) ja kanepiketraja

(hennipspynner) Jacobi (perekonnanimega Vosse, kinnistu nr. 19) vahel, Tafelgildile 50mk. ja Simon Nurenbergile samuti 50 marka.

15.09.1480 (Erbebuch IV, 116) Margarete Ekendorp laseb oma elamule, Pikal tänaval Oleviste sakramendi vastas, kirjutada Symon Vorste kasuks 115 marka.

1482.a. (AHB, 17-a) Jacob stenwerter laseb oma õe, Margarete Louenschedesche volinikuna selle maja, mis asub Pikal tänaval, Jacob Voße (nr. 19) ja Hans Templini (nr. 17) vahel, vastu Oleviste kirikut, kirjutada Symon Forste nimele.

- Eeltoodus on mainitud Jons Ekendorpi lesk Margareta, Margareta Ekendorp, Margareta Louenschede ja ka Louenschedesche. Kuna need kõik on selle kinnistu valdajad, siis tuleb uskuda, et on tegemist ainult ühe isikuga. Sellele lisaks selgub kinnistu nr. 569 aktidest, et Symon Forste (anders genant) on identne Symon Norenberg'iga, kes 1472 sai kodanikuks kui Symon Forsch.

1504.a. (AHB, 17-a) Albert van Bileveld oma naise eest koos surnud Symon Forste võõrmündritega loovutavad eelmainitud maja ja kinnistu klaasissepale (=glasewerter) Diderick Ketwych'ile, kui tema naise kaasavara.

- Diderik van Katwich sai kodanikuks 1486, mil abiellus tuntud Michel Sittowi emaga, Margaretaga, kes suri 1501. Dideriku ametiks on märgitud - de meler, glaser, glaserwerter. 1504 või pisut varem on ta abiellunud nähtavasti Simon Forste tütre Barbare'ga. Diderik suri 1518 ja tema lesk Barbare abiellus uuesti klaasissepä Marten van der Beke'ga, kes sai kodanikuks 1520, kuid suri 1522. aastal.

1522.a. (AHB, 17-a) surnud Dirick Kethwigi lese Barbare ja laste vööründrid loovutavad eelmainitud maja, mis asub Oleviste kalmistu vastas, Marten van der Becke pojale, Marcus'ele.

20.11.1539 (AHB, 17-b) Frantz van der Horsti naise Anneke volinikuna loovutab Hans Frylingk samale Frantz van der Horst'ile (kaasavaraks toodud) eelmainitud maja Pikal tänaval, Hinrich Klenckelli (nr. 19) ja Balmi lese (nr.17) vahel koos kahe väikemajaga selle taga, Balmesche öuevärava ja Hans Smedemani krundi vahel. Surnud Marten van der Beke lesele Barbarale ja tema kasupojale, Jasper Kethweg'ile kuulub majas 200 mk., millelt tuleb maksta renti.

- Frantz van der Horst sai kodanikuks 1535 ja Anneke oli Diderik Ketwigi tütar teisest abielust. Jasper Kethweg aga esimesest abielust ja seega Michel Sittowi poolvend.

29.10.1553 (AHB, 17-b) surnud Frantz von der Horsti lese vööründrid loovutavad tema tütre Anneke von der Horsti mehele, Euert Hulthorst'ile eelmainitud elamu ja kinnistu, mis asub surnud Hans Holthuseni (nr. 17) ja surnud Henrik Klenckeri (nr. 19) vahel, koos kahe väikese elamuga suure maja taga, nr. 17 ja härra Johan Schmedemani (nr. 21) vahel.

Euert Hilthorst sai kodanikuks 1552. aastal.

11.10.1555 (AHB, 17-b) surnud Euert Hilthorsti lese vööründrid loovutavad tema elamu koos kahe väikese elamuga selle taga, kusjuures suur maja asub Hans Holthuseni (nr. 17) ja surnud Henrich Klenckeri (nr. 19) vahel, Diderick Dorneman'ile. - See sai kodanikuks juba 1542.a.

5.11.1572 (AHB, 18-b) Dornemani surnud lese pärijate nimel

loovutatakse eelmainitud kinnistu, s.o. maja ja õue koos kahe väikese elamuga Claus Grambow'ile kui tema naise kaasavara.

- Clawes Grambow sai kodanikuks 1568 kaupmehena, sai 1578 raehärraks ja suri 1605. aastal.

Kinnistu järgmiseks valdajaks oli Clawes Grambow (jun.), kes sai kodanikuks 1612 ja suri enne 1628. aastat.

6.05.1628 (NHB, 96) noorema Clawes Grambowi lese (elab Narvas) ja teiste asjaosaliste nimel loovutatakse kaas-pärijale ja sugulasele Hans Korbmacher'ile eelmainitud kinnistu suure elamu ja kahe väikese elumajaga. Elamu asub Hans Holthuseni (17) ja Daniel Gloie (nr. 19) vahel.

- See Hans Korbmacher sai kodanikuks 1624 ja suri 1655. Järgnevalt kasutasid kinnistut pärijad.

28.04.1704 (NHB, 96) surnud Hans Corbmacheri maja kreditorid loovutavad tema elamu Herman Emmermanile ja surnud Arend Emmermani pärijatele, kes selle on oksjonilt ostnud. Kinnistu asub surnud Jacob Holtzhauseni (nr. 17) ja linna aritmeetiku Herman Blumi (nr. 19) vahel.

- Arent Emmerman pärines Lüübekist, sai Tallinna kodanikuks 1681 kaupmehena ning abiellus Elisabeth von Borgen'iga. Viimane abiellus 1693. aastal uuesti ja nimelt kaubaselli Herman Emmermaniga. See oli tõenäoselt Arenti vend, kes sai kodanikuks 1693 ja suri lesena 1715. aastal.

22.10.1734 (NHB, 96-a) sissekandest selgub, et käesoleva kinnistu ostsid oksjonilt Johan Niclas von Suhden (kodanik 1733-1789) ja Jobst Rudolph Haecks (kod. 1737- 1778), kes müüsid selle edasi kaupmehele Carl Johan Dehn'ile, kelle nimele see nüüd kantakse. Kinnistu asub laevastiku kapteni Matthias Jeansen Tem'i (nr. 17) ja surnud Herman Blumi

(nr. 19) vahel.

- Carl Johan Dehn sai kodanikuks 1734 kaupmehena, oli Suurgildi oldermaniks ja suri 1777. Ta oli abielus Suurgildi vanema Josias Essmani tütre Hedwig Dobotheaga. Järgnevalt läks kinnistu üle pojale, Carl Johan Dehn'ile (kod. 1785-1798), kes selle aga peatselt ära müüs. 16.04.1779 (NHB, 643) vastavalt 19.11.1778 sõlmitud müügilepingule loovutatakse Carl Johan Dehni (jun.) nimel kinnistu, s.o. elamu, mis asub C.N.Hetlingi (nr.17) ja Johan Gottlieb Gerneti (nr. 19) vahel, kaupmehele Christoph Diedrich Gamper'ile.

- Viimane pärines Miitavist (Jelgava), sai Tallinna kodanikuks 1773, kaupmehena, oli linna maakleriks ja suri 1816. aastal lesena, mille järele kinnistu läks üle tema pojale, Johan Diedrich Gamper'ile.

Kinnistu nr. 18 järgmised omanikud olid:

17.08.1817 - Heinrich Gustav Reinberg, rätsepmeister

12.05.1833 - Friedrich Wilhelm Lenggenhagen, Suurgildi teener

08.10.1846 - Elias Michelsen, maalermeister

07.03.1897 - Alexandra Michelsen

22.03.1902 - Leonhard Michelsen ja tema öde Elisa Michelsen

13.05.1906 - Leonhard Michelsen (ainuomanikuna)

26.08.1911 - Paul Leonhardi p. Michelsen ja tema öde Helene Aunapuu, sünd. Michelsen

18.11.1911 - Gerhard von Hueck

11.08.1917 - Jacques Rosenbaum, arhitekt

10.10.1919 - Osühisus "Waba Maa" (nagu ka kinnistud 16 & 17)

Pikk tänav 52

Kinnistu nr. 19

Nüüdse nr. 52 all on koos kolm endist kinnistut - nr-id 19, 20 ja 21 (Rannavärvast Toompea suunas). Käesolev nr. 19 on vähemalt aastail 1539 kuni 1734 olnud väike, ulatumata välja Olevi-~~täe~~ tänava umb-soppi, kuna selle taha ulatus nr. 18 maa-ala.

Käesolev kinnistu nr. 19 on jälgitav 1422. aastast. 8.05.1422 (Erbebuch III, 383) Oleff Rode (1413.a. kodanikuks saanud Oleff Roede) loovutab kinnistu, mis asub Oleviste kiriku vastas, härra Johan van me Holte (nr. 20) kõrval, Berthold Snelle'le. Majal lasub 2-margane aastarent, mis makstakse välja igaks mihklipäevaks Oleviste kiriku valgustamise jaoks.

Peale selle jääb majale veel 60-margane kapital Oleff Rode kasuks (renti 4 mk. aastas).

- Bertold Snelle sai kodanikuks 1417 rätsepana.

28.09.1444 (Erbebuch III, 1223) Oleff Hermensson, volitatuna Hermen ja Maties Hermensson'ide poolt, loovutab endise Bertolt Snelle kinnistu, mis asub Oleviste kalmistu vastas, Holte lese maja (nr. 20) kõrval, Laurens Lange'le. Kinnistul lasuvad kapitalid: Hans van me Schede pojale 200mk. ja Arnt tor Oesten'ile 50 mk.

1458.a. viidatakse siia kui Laurens Nieborgeri kinnistule (vt. Rentenbuch 1018). Nähtavasti L.Nieborger * L.Lange!

16.12.1463 (Erbebuch IV, 73) Hans Otrawe loovutab endise Laurens Nyeborgeri maja, mis asub Pikal tänaval, Jones Ekendorpi (nr. 18) ja Gobeles van dem Loe selle maja, mis varemini kuulus Margareta Vroudenryke'le (nr. 20) vahel, Jacob Vosse'le. Kinnistul lasuvad kohustused: Laurens Nyeborgeri pojale Hinrikule 100 mk. ja Jaani

seegile 100 mk.

- Jacob Vos sai kodanikuks 1459 ja oli ametilt kanepi-
ketraja (= hennespinner).

4.03.1535 (AHB, 18-a) Oleviste kiriku eestseisjad loo-
vutavad surnud Mattis hennespinneri maja, mis asub
Bartelt Bomhouweri (nr. 20) ja Marten glasewerteri
(nr. 18, = Marten van der Beke) vahel, Hinrick Klenckel'ile.

- See puudub kodanikeraamatus.

12.05.1579 (AHB, 18-a) Eggert van Neue loovutab surnud
Hinrik Klenkeli maja, mis asub härra Claus Grambowi
(nr. 18) ja Aarent Hakeni maja (nr. 20) vahel, Greger
Hardt'ile, kes selle samas loovutab edasi Berent thor
Beke'le.

- Greger Harder sai kodanikuks 8.05.1584, kuid 1579.a.
omandas kinnistu nr. 73 ja 1582-85 oli rätsepa-ameti
"beisitzer" ning 1588-89 olderman.

Bernt thor Beke sai kodanikuks 20.09.1570.

17.04.1627 (AHB, 18-a ja NHB, 95) linna sekretär Bernhard
zur Becke loovutab oma isale kuulunud maja ja kinnistu
oma sugulasele (öemehele) Daniel Gloie'le.

F.&v.Bunge, Die Revaler Rathslinie (lk. 124-125) järgi
oli eelmainitud sekretär Bernhard zur Bech imikuna leitud
Mustjõe äärest ning saanud oma kasvatuse ja ülikooli
hariduse raelt saadud rahadega. Eeltoodud teade aga lubab
selles tõsiselt kahelda. Usutavasti on see laim.

1642 sai ta linna sündikuks, 1643 aadlikuks (von Rosenbach),
1653 bürgermeistriks ning suri 1661.

- Daniel Gloye sai kodanikuks 1623 ja suri 1640; tema lesk
suri 1653.a. Kinnistu läks üle nende pojale, David Gloy'le

kes sai kodanikuks 1655 kaubasellina ja abiellus surnud Friedrich Gardingki tütre Elisabethiga, kes lesena umbes 1672 abiellus uuesti Hartwig Decens'iga.

18.04.1684 (NHB, 95) kohtufoogt oma ülesandeis loovutab Hartwich Decentz'ile elamu, mis 21.06.1672 mõistetud (zuerkant) tema surnud naisele, proua Elisabeth Gardingile. Maja asub surnud Hans Korbmacheri (nr. 18) ja samuti surnud Chr. Murriani elamu (nr. 20) vahel.

27.04.1686 (NHB, 95) Hartwig Decens loovutab oma maja ja kinnistu linnakooli matemaatika-õpetajale (Rechenmeister) Herman Blum'ile.

- Herman Johan Blum abiellus 1675.aastal Margareta Nottbeckiga ja suri 1715. aastal. Temalt läks kinnistu üle pojale, Thomas Bluhm'ile, kes sai kodanikuks 1710.a. kaubasellina, oli Suurgildi vanemaks ja suri 1726.a. 1704.a. oli ta abiellunud Rakvere kaupmehe Otto Reepdorfi tütre Elisabethiga, kes 1727. aastal abiellus uuesti vene laevastiku ohvitseri Matthias Johans Sohn Tem'iga (ka Timm, kinnistu nr. 17 omanik aastail 1728-40).

25.04.1735 (NHB, 95) surnud Thomas Bluhmi laste nimel loovutab kaupmees (1727-1762) Petrus Koch nende maja, mis asub Carl Joh. Dehni (nr. 18) ja surnud Hans Jürgen Christiani maja (nr. 20) vahel, kaupmehele Herman Timmerman'ile.

- Viimane sai kodanikuks 1733 kaupmehena, oli hiljem seegi "hofmeister"; ta oli abielus Suurgildi vanema Bendix Meyeri tütre Dorotheaga.

24.10.1774 (NHB, 95) seegi "hofmeister" Herman Timmerman loovutab oma elamu, mis asub Carl Joh. Dehni (nr. 18) ja gümnaasiumi matemaatika-õpetaja Joh. Conrad Greve (nr. 20)

vahel, kaupmehele Johan Gottlieb Gernet'ile, kui tema õe Anna Catharina Gerneti, nüüd (Toompea kirikus 1756-1768) ülemõpetaja Johan Friedrich Schultzi lese volinikule. 25.10.1804 (NHB, 95-a) sissekandest selgub, et kivist elamu, mis asub Pikal tänaval, Chr.Diedrich Gamperi maja (nr. 18) kõrval, on veel J.G.Gerneti nimel ja kannab numbrit 19, on juba 14.07.1793 loovutatud kaupmehe (1765-1784) Otto Johan Veh lesele, proua Margarete Voss!ile (+1803). Nüüd on viimase pärijad selle müünud edasi kaupmehele Adolph Gottfried Finck'ile, kelle nimele see kantakse.

Kinnistu nr. 19 järgmised omanikud olid:

26.04.1838 - Dorothea Charlotte Finckh, eelmise tütar.

06.06.1880 - Michael Teslon

14.02.1884 - Gerhard von Maydell, parun

14.01.1905 - eelmise lapsed.

Pikk tänav 52

Kinnistu nr. 20

Selle tänavanumbri all olevast kolmest kinnistust on see keskmine.

1.10.1395 (Erbebuch III, 369) Roland . . . loovutab oma kinnistu, mis asub vastu Oleviste kiriku koori, Johan van Holte'le. - See oli raehärraks 1418-1436.

1444.a. oli kinnistu valdajaks tema lesk - de Holtessche (Erbebuch, III, 1223), kuid hiljem kuulub see juba Andreas Vraudenriiki lesele Margaretale.

11.08.1458 (Rentenbuch 1018) Vroudennikessche laenab oma elamule ja kinnistule, mis asub Laurens Nieborgeri (nr. 19) ja Peter Russe (nr. 21) vahel, Jaani seegilt 200 mk., Oleviste kirikult 100 mk. ja Titeke van der Oosten'ilt ja selle pojalt 100 mk. Hilisem võlg on härra Hinrick Hunninghusenile - 100 mk.

5.11.1462 (Erbebuch IV, 55) Margareta Vroudennikesche loovutab oma elamu, mis asub Pikal tänaval, Bernd van Dorp'i (nr. 21) ja Jacob hennespynneri (= Jacob Vosse, kinnistu nr. 19) vahel, Gobele van Loe'le. Kinnistul lasuvad võlad: Jaani seegile 200 mk. ja Arnd tor Oesteni pojale Tidemanile 100 mk.

- Gobele van me Loe sai kodanikuks 1457. Hiljem langes kinnistu tema öele ja selle mehele, Hans Bockholt'ile, kes oli juba 1483. aastal mainitud surnuna. Seejärel viidatakse 1498.a. siia kui Jaani seegi majale (AHB, 20-a). 1500.a. (AHB, 19-a) surnud Hans Bocholti laste volinikud laste ema nõusolekul loovutavad maja ja kinnistu, mis asub Pikal tänaval, Oleviste kiriku taga, Jürgen Kulle (nr. 21) ja Jacob Vosse maja (nr. 19) vahel, Hans scherer-ile, ja samade õigustega, nagu see oli kuulunud laste

onule, Gobel vame Loe'le.

- Hans Scherer sai kodanikuks 1492. aastal.

1527.a. (Aa 19, 400) on märgitud surnud Hans Schereri maja kohta, mis asub Oleviste kiriku taga, ~~XXXXXX~~ surnud Mattis hennespinneri maja (nr. 19) kõrval, et see on 1522. aastal müüdud eelmainitud Mattis'ele,

kes selle edasi müüs Bent Grape'le, kelle surmaga langes tema pojale, Tönies Grape'le.

19.10.1527 (AHB, 19-a) Hans Bercke (kod. 1523.a.)

loovutab eelmainitud kinnistu Hans Bade'le kui Hans Grape volinikule. Ja samas loovutab Hans Bade Tonies Grape volinikuna eelmainitud kinnistu, mis asub surnud ~~M~~ Mattis hennespinneri (nr. 19) ja Hans Bomhouweri maja (nr. 21) vahel, vastu Oleviste kirikut, Bartelt Bomhouwer'ile. Seejuures jääb Tonies Grape emale Agate'le korter sellesse majja kuni surmani.

- Benedictus Grape sai kodanikuks 1513. aastal.

- Bartelt Bomhouwer oli kodanik 1525.a. üldisel vannutamisel.

4.04.1538 (AHB, 19-a) Bartolth Bomhower loovutab Pikal tänaval, Oleviste kiriku vastas asuva maja Jürgen hennespynner'ile, teisiti nimetatud Heithlaghe'le.

- Jürgen Heitelage sai kodanikuks 1534.a. 1. septembril.

14.05.1545 (AHB, 19-b) Jürgen Heitla loovutab oma maja mis asub Henrich Klenckeri (nr. 19) ja härra Johan Smedemani (nr. 21) vahel, Hans Wegener'ile vahetuseks tema maja (nr. 350) vastu.

- Hans Wegener sai kodanikuks 1530. aastal.

11.10.1564 (AHB, 19-b) ja 1574.a. on selle kinnistu valdajaks Arnt Hake, kes sai kodanikuks alles 1574.a.

8.11.1581 (AHB, 19-b) Gerdt Hake (kod. 1581.a.) ja teised asjaosalised loovutavad surnud Arendt Hake maja, mis asub surnud härra Johan Schmedemani (nr. 21) ja Berendt thor Beke maja (nr. 19) vahel, Christian Morian'ile. - See sai kodanikuks 1581. aastal.

2.05.1628 (NHB, 94) Christian Muriani lese, proua Margrett Kleie volinik loovutab lese pojale, Christian Murian'ile (kod. 1610.a.) tema surnud isa maja ja kinnistu, mis asub Daniel Gloie (nr. 19) ja Marcus Beuermani (nr. 21) vahel.

Registreerimatult läks kinnistu üle Christian Muriani tütre Catharina mehele, Johan Fiand'ile, kes sai kodanikuks 1654 ja suri 1676.a. lesena.

8.05.1696 (NHB, 94) sissekandest selgub, et eelmainitud kinnistu, mis asub Herman Blumi (nr. 19) ja Elias Meieri (nr. 21) vahel, on juba 7.11.1677 läinud üle Johan Fiandi tütre Dorothea teisele mehele, Hans Jürgen Christian'ile, kelle nimele see nüüd, pärast naise surma kantakse.

- Hans Jürgen Christian pärines Lüübekist, sai Tallinna kodanikuks 1676 kaupmehena ja abiellus Philip Hillbrandi lesega, Dorothea Fiant'iga, 1697. aastal abiellus ta Thomas Witte tütre Anna Elisabethiga, oli 1704-1710 raehärraks ja suri koos naisega katku 1710. aastal. Seejärel olid kinnistu valdajaks nende pärijad.

23.10.1747 (NHB, 94) kohtufoogt oma ülesannetes loovutab Pikal tänaval, Carl Joh. Dehni (nr. ²¹~~19~~) ja Herman Timmermani (Hafenwächter, kinnistu nr. 19) vahel asuva maja linna müürsepale (Stadt Mauermeister) Peter Reichert'ile kes on selle oksjonilt ostnud.

- Peter Reichert pärines Preisimaalt (Marienburg), sai

Tallinna kodanikuks 1738 müürsepana ja suri 1773.a.

19.10.1753 (NHB, 94) Peter Reichert loovutab oma maja, mis asub Herman Timmermani maja (nr. 19) ja C.J.Dehni tühja majaplatsi (nr. 21) vahel, kaupmehele Axel Heinrich Lindfors'ile.

- See sai kodanikuks 1750.a. kaupmehena, abiellus siinse trükkali Jacob Johan Köhleri tütre Maria Elisabethiga (+1799) ja sai selle kaudu ka trükikoja omanikuks, oli Suurgildi vanemaks ja 1772-1780 raehärraks ning suri 1782.

10.05.1756 (NHB, 94) A.H.Lindfors loovutab oma eelmainitud maja, mis asub C.J.Dehni tühja majaplatsi (nr. 21) kõrval, linapräakerile, Johan Piehl'ile.

- Johan Pyl pärines Riistast, sai Tallinna kodanikuks 1753 lina ja kanepi präakerina, tegeles ka kaupmehena ja suri 1756. aastal. Ta oli abielus Suurgildi vanema Diedrich Johan Dölingi tütre Gerdruta Helenaga, kes 1758 abiellus uuesti kaupmehe Johan Carl Cantzler'iga.

15.04.1757 (NHB, 612) kohtufoogt oma ülesandeis loovutab eelmainitud elamu, mis asub C.J. Dehni tühja majaplatsi (nr. 21) ja Herman Timmermani maja (nr. 19) vahel, keiserliku gümnaasiumi matemaatika-õpetajale Johan Conrad Greve'le, kes selle on oksjonilt ostnud.

- Viimane pärines Lüübekist, sai Tallinna gümnaasiumi õpetajaks 1745 ja suri 1777, olles abielus Charlotta Helene Schultziga.

2.05.1783 (NHB, 612) kaardiväe seersandi Ulrich Christoph Greve ja tema kaaspärijate volitusel loovutatakse eelmainitud elamu, mis asub Joh. Gottlieb Gerneti maja (nr. 19) ja Chr. Diedrich Gamperi tühja majaplatsi (nr. 21) vahel, kaupmehe Salomon Pfütznari lesele, proua

Margareta Dorothea Hoepener'ile.

- Salomon Pfütznér sai kodanikuks 1758 kaupmehena ja suri 1766; ta oli abielus Suurgildi vanema Heinrich Höppeneri tütre Margareta Dorotheaga, kes suri 1795.a. Kinnistu järgmiseks omanikuks oli nende tütar - Sophia Margareta Pfütznér.

Kinnistu nr. 20 järgmised omanikud olid:

25.02.1827 - Adolph Gottfried Finckh

26.04.1838 - Dorothea Charlotte Finckh (eelmise tütar)

Viimane liitis üheks kinnistuks senised nr-id 19, 20 ja 21 ning edasised omanikud - vt. nr. 19 aktidest.

Pikk tänav 52

Kinnistu nr. 21

Pikal tänaval on nr. 52 all kolm endist kinnistut - nr-id 19, 20 ja 21 (põhjast lõunasse); Sulevimäele ulatav kinnistute tagaosa kannab nr-lt 8.

25.08.1365 (Erbebuch II, 166) Oleviste kiriku köster (custos) loovutab oma puumaja, mis asub pärast (nurga-pealset) kiviaita teisena, Oleviste kiriku juures, Paulus Michelson'ile. Ta jääb võlgu 4 riimarka.

11.12.1368 (Erbebuch II, 290) kalakaupmees (=piscator) Paulus loovutab oma puumaja, mis asub Oleviste kiriku juures, Johannes Grimme'le.

30.08.1370 (Erbebuch II, 363) Johannes Grymme, teise nimega Duvel, loovutab oma puumaja, mis asub Oleviste kalmistu vastas, kõrgeaulisele leskprouale Wazemule'le (reverende domine Wazemulsche). Võlana jääb kinnistule 15 mk., millelt tuleb igaks nühklipäevaks tasuda 1 mk. renti Johannes Grymme'le. See on hiljem oma õigused loovutanud raehärrale Johannes Bolemanile, kes need edasi loovutas Oleviste ühele vikaariale.

29.09.1376 (Erbebuch II, 594) preester Hinricus Wazemule (ilmselt eelmainitud lese poeg) laenab oma kinnistule, mis asub Oleviste kiriku vastas, raehärralt Johannes Bolemanilt 22,5 mk. (renti 1,5 mk.).

28.11.1386 (Rentenbuch 84) härra Hinricus Wazemule laenab omakinnistule, mis asub Oleviste kiriku vastas, Ludeke Wylde tütrelt 15 mk. Hilisem lisand: see raha kuulub nüüd Clawes van Colne'le, kes L.Wylde tütreaga abiellus.

3.04.1396 (Rentenbuch 292) preester Hinricus Wazemule laenab oma kinnistule, mis asub Oleviste kiriku vastas, sama kiriku eestseisjailt 15 riimarka. Lisaks sellele

määrab sama preester, et pärast tema surma jääb veel 10 mk. Oleviste kiriku kasuks sellele kinnistule.

11.07.1404 (Erbebuch III, 528) raehärra Hinrik Parenbeke loovutab endise Wasemule kinnistu, mis asub Oleviste läbikäigu vastas (= tegen unser leven vrouwen stegen to sinte Oleve), Peter molner'ile (= mölder). Majal lasuvad rendid: Maarja altarile 2 mk. ja härra Hinrikule 1 mk. aastas.

19.04.1415 (Erbebuch III, 746) härra Hinrik Parenbeke loovutab kinnistu, mis asub Pikal tänaval, Oleviste läbikäigu vastas, rätsep Clawes Templyn'ile, samade õigustega, nagu see varem kuulus härra Hinrikule. Kõrvalasuva väikese maja elanikele kuulub vaba juurdepääs kaevule. Härra Hinrikule tuleb maksta igaks lihavõtteks 4 mk. renti. - See kapital on hiljem loovutatud Pühavaimu seegile.

14.11.1438 (Erbebuch III, 1166) Claus Templini volitusel loovutab Hinrik Templin tema elamu, mis asub Oleviste läbikäigu vastas, Hinrik Schereri kinnistu (nr. 20) kõrval, Peter Russe'le. Claus Templini ja tema naise kasutusse jääb kuni nende surmani kõrvalkamber ja keriseahjuga kelder (= bikamer und ovenkulkeller). Kui proua elab kauem, siis saab ta omale eluruumi (= gemak) dörnse peal ja eelmaintud keldri ning õiguse vajaduse korral ka keetmiseks. Majal lasuvad kohustused: Pühavaimu seegile 60 mk. (renti 4 mk.), eelmaintud prouale 150 mk. (renti 9 mk.), Hinrik Templinile 150 mk. (renti 9 mk.).

3.07.1461 (Erbebuch IV, 34) Peter Russe loovutab oma elamu, mis asub Oleviste kalmistu vastas, Herman Scharoderi (nr.22-I)

ja Vroudenrike lese (nr. 20) vahel, Bernd van Dorp'ile.

- viimane sai kodanikuks 1451. aastal.

1498.a. (AHB, 20-a) habemeajaja (barberer) Hans Rauen oma naise nõusolekul loovutab oma äia, surnud Bernd van Dorpe elamu ja kinnistu, mis asub Pikal tänaval, Jaani seegile kuuluva maja (nr. 20) ja Peter Bomgardeni maja (nr. 22-I) vahel ja Oleviste kiriku vastas, Jürgen Kulle'le.

- Jürgen Kulle sai kodanikuks 1497. aastal.

1507.a. (AHB, 20-a) Pühavaimu seegi vööründrid ja Hans Vianth enda eest loovutavad võlgade tõttu neile langenud eelmainitud maja Hinrick Bruckhusen'ile, kusjuures majas 200 mk. kuulub tema kasulastele, s.o. Arnd Templini lastele.

- Hinrick Bruckhusen pärines Westfaalist, sai Tallinna kodanikuks 1498, mil abiellus Arnd Templini lesega, saades kaasavaraks kinnistu nr. 17.

1508.a. (AHB, 20-a) Wolmer Brockhusen enda eest ja oma surnud venna lese eest loovutab mainitud proua soovil eelmainitud maja Clawes van Ripen'ile.

- Wolmar Brockhusen sai kodanikuks 1505.a.

- Clawes van Ripen omandas oma esimese kinnistu 1494.a.

1523.a. (AHB, 20-a) Oleviste kiriku eestseisjad loovutavad surnud Clawes van Ripeni testamendiga kirikule langenud maja ja kinnistu Hans Bomhouwer'ile.

1529.a. (AHB, 20-a) Hans Bomhouweri volinikuna loovutab Hans Sacke eelmainitud maja, mis asub Bartelt Bomhouweri (nr. 20) ja Jürgen Nickelsi maja (nr. 22-I) vahel, Hansu vennale Bartelt Bomhouwer'ile.

- Hans Bomhouwer sai kodanikuks 1483, kuid tema venda

Bartelt Bomhouwerit mainitakse kodanikeraamatus alles 1525.a. üldisel vannutamisel.

19.04.1537 (AHB, 20-b) Bartolt Bomhouwer loovutab eelmainitud maja Hans Smedeman'ile.

- Viimane sai kodanikuks 1536, raehärraks 1550, sai Rootsi aadlikuks ja suri enne 1569. aastat.

10.01.1598 (AHB, 20-b) mainitakse, et kinnistu valdaja Jost Schmedeman on surnud ja tema lesk uuesti abiellunud Jürgen Kapen'iga.

1.05.1618 (AHB, 22-a ja NHB, 93) sissekandest selgub, et surnud raehärra Johan Schmiedemani nimel olev maja ja kinnistu, mis asub Bartolt Bomhouweri (nr. 20) ja Jürgen Nickelsi (nr. 22-I) vahel, on olnud oksjonil ja rae otsusega 18.11.1617 määratud surnud raehärra Thomas Beuermani pojale Marcus'ele, kelle võõrmündritele see nüüd üle antakse.

- Thomas Beverman oli raehärraks 1601-1603, poeg Marcus Beverman sai kodanikuks 1628. aastal.

22.10.1639 (NHB, 93) Hans Olter (kod. 1614.a.) oma naise eestkostjana ja surnud Marcus Bevermani teiste pärijate nimel loovutab Jacob Holthussen'ile elamu, mis asub Jochim Weißi (nr. 22-I) ja Christian Muriani maja (nr. 20) vahel, koos õueplatsiga selle taga, linnamüüri ääres.

21.04.1643 (NHB, 93) kohtufoogt loovutab Jacob Holthuseni nimel eelmainitud maja koos selle taga, Hans Olteri maja kõrval, linnamüüri ääres oleva õueplatsiga (Hofraum) Henrich Derenthal'ile.

- Viimane pärines Westfaalist (Minden), sai Tallinna kodanikuks 1642 kaubaseltsina ja abiellus Margareta Holtuseniga, kes 1660.a. abiellus uuesti Albrecht Cöster'iga.

21.04.1665 (NHB, 93-a) sissekandest selgub, et Hinrich Derenthali lesk, Margareta Holtzhausen oli 1660.a. abiellunud Albrecht Küster'iga, kelle nimele see elamu nüüd kantakse, vastavalt kohtu otsusele 2.09.1664.

- Albrecht Küster alias Köster pärines Lüübekist, sai Tallinna kodanikuks 1660.a. kaubasellina.

Pärast Albrecht Küsteri surma jäi kinnistu tema lesele ja hiljem läks üle lese esimesest abielust tütrele Margareta Derenthalile ja selle mehele Gotthard Fonne'le, kes sai kodanikuks 1665 kaupmehena ja suri enne 1684.a.

22.04.1684 (NHB, 93-a) Gotthard Fonne lese, proua Margareta Derenthali volitusel loovutatakse tema väimehele, Elias Meyer'ile maja, mis asub Chr. Moriani (nr. 20) ja surnud Jochim Weißi maja (nr. 22-I) vahel, koos tagumise majaga (Hinterhaus) ja muude päraldistega.

- Elias Meyer sündis Tallinnas 1658, sai kodanikuks 1683, oli Suurgildi vanemaks ja suri 1710. aastal; tema kolmas naine, Elisabeth Catharina Poorten suri lesena 1731.a.

21.04.1741 (NHB, 93-a) kohtufoogt oma ülesandeis loovutab niinimetatud Gotthard Fonne maja, mis asub surnud Hans Jürgen Christiani maja (nr. 20) ja surnud P.Fr. Vehe maja (nr. 22-I) vahel, kaupmehele Carl Johan Dehn'ile.

- Viimane sai kodanikuks 1734 kaupmehena, oli Suurgildi oldermaniks ja suri 1777.a. lesena. Sellega langes kinnistu nende pojale Carl Johan Dehn'ile, kes sai kodanikuks alles 1785 ja suri 1798.a.

Aastail 1753-1783 viidatakse siia kui tühjale majaplatsile (kinnistu nr. 20 aktides) ja hooned olid ilmselt hävinud või varemeis.

16.04.1779 (NHB, 604) Carl Johan Dehni (jun.) nimel ja

vastavalt 19.11.1778 sõlmitud müügilepingule loovutatakse C.J.Dehni isalt päritud tühi majaplats, mis asub Axel Heinrich Lindforsi hoone (=Gebäude, nr. 20) ja surnud Johan Conrad Greve maja (nr. 22-I) vahel, kaupmehele, Christoph Diedrich Gamper'ile.

- Viimane pärines Miitavist, sai Tallinna kodanikuks 1773 kaupmehena, oli linna maakleriks ja suri 1816. a. lesena.

25.10.1804 (NHB, 604-a) Chr. D. Gamperi nimel loovutatakse kaupmehele Adolph Gottfried Finck'ile nr. 21-ga tähistatud, vankrikuurile külgeehitatud ja nüüd sellest eraldatud pood koos keldriga.

29.10.1809 loovutab Chr. Diedrich Gamperi poeg Johan Diedrich Gamper ka kinnistu ülejäänud osa samale kaupmehele Adolf Gottfried Finck'ile.

26.04.1838 lähevad siinsed kinnistud (nr. 19, 20, 21) üle preilä Dorothea Charlotte Finckh'ile, s.o. eelmise omaniku tütrele ja edasises kuuluvad need kokku - vaadata kinnistu nr. 19 aktidest.

Pikk tänav 50

Kinnistu nr. 22-I

19.04.1428 (Rentenbuch 731) Jacob Schonynek laenab oma elamule, mis asub Oleviste läbikäigu vastas, härra Cord Sanderi kinnistu (nr. 22-II) kõrval, Tafelgildi vöormündritelt 45 riimarka. Ühtlasi teatab ta (Rentenbuch 732), et sellel kinnistul lasub juba 30 mk. Angelbeke poja kasuks.

3.02.1430 (Rentenbuch 771) Jacob Schoning laenab oma elamule, mis asub Oleviste kiriku vastas, härra Wenemer van der Beke'lt 18 mk.

11.07.1432 (Erbebuch III, 1040) Bartholomeus Angelbeke loovutab kinnistu, mis asub Oleviste kalmistu vastas, Templini maja (nr. 21) kõrval, Hinrik van Borken'ile. Kinnistul lasub 60 mk. Oleviste kiriku Antoniuse altari kasuks.

- Hinrik Borke, de Scherer (= kangakäärija) sai kodanikuks 1420. aastal.

9.05.1446 (Rentenbuch 966) Hinricus Loewe laenab oma kinnistule, mis asub Olegiste kiriku juures, Borchart Gise kiviaida (nr. 22-II) ja Peter Russe (nr. 21) vahel, Peter Vasoldilt 100 mk.

1.04.1462 (Erbebuch IV, 42) härra Hinrik Louwe loovutab oma elamu ja kinnistu, mis asub Pikal tänaval, Sanderi lese kiviaida (nr. 22-II) ja Bernd van Dorppe (nr. 21) vahel, Niclas Boetwig'ile. - See sai kodanikuks 1446.a. Samal päeval Niclas Boetwich loovutab selle kinnistu Hans Roterd'ile ja see omakorda Herman Sassenhagen'ile.

- Hans Rotert sai kodanikuks 1437.a. ja Herman Sassenhagen 1457. aastal.

Kuna need kolm loovutust on registreeritud ühel päeval, siis ilmselt on siin tegemist varasemate loovutustega. Juba 1461.a. (Erbebuch IV, 34) nimetatakse seda Herman schroderi (= rätsep) omaks ja järelikult oli Herman Sassenhagen ametilt rätsep. Nähtavasti võlgadega langes see hiljem tagasi Roterti perekonnale.

1486.a. (AHB, 21-a) raehärra Johan Rotert loovutab maja, mis asub Pikal tänaval, vastu Oleviste läbikäiku ja nurgamaja (nr. 22-II) ning Bernt . . . maja (nr. 21) vahel, härra Jacob Roterti pärijatele.

- Jacob Rotert sai raehärraks 1480 ja bürgermeistriks 1487. Johan Rotert suri bürgermeistrina 1503.a.

1486.a. härra Jacob Roterti pärijate võõrmündrid loovutavad eelmainitud maja Peter Bomgarden'ile.

- See sai kodanikuks 1485. aastal.

1499.a. (AHB, 21-a) surnud Peter Bomgardeni testamendi täiturid loovutavad tema maja köösnerile, Berndt Hagen'ile.

- See sai kodanikuks 1492. aastal.

12.05.1526 (AHB, 21-a) köösneri Bernt Hageni surnud lese Margareta võõrmündrid loovutavad maja ja kinnistu, mis asub Oleviste läbikäigu vastas, Hans Bomhouweri maja (nr. 21) ja surnud Gottschalk Beckeri nurgapealse ~~kvi~~ kiviaida (nr. 22-II) vahel, Jürgen Nickels'ile.

18.10.1535 (AHB, 21-a) surnud Jürgen Nickelsi lese, nüüd Jürgen Hasteueri naise võõrmündrid loovutavad eelmainitud maja, mis asub Pikal tänaval, samale Jürgen Hasteuer'ile kui tema naise kaasavara.

- Jürgen Hasteuer sai kodanikuks 1535. aastal.

14.10.1540 (AHB, 21-a) raad tunnistab eelmainitud maja noore Jürgen Nicklas'e kui lähima pärija omandiks.

12.10.1548 (AHB, 21-b) surnud Jürgen Nickelsi lese
vöörmündrid ja teised asjaosalised loovutavad tema
elamu ja öue, mis asub härra Hohan Smedemani maja
(nr. 21) ja Gotschalk Beckeri kiviaida (nr. 22-II)
vahel, lese kaasavarana tema uuele mehele, Hans tor
Bruggen'ile, kelle hooldamisele jääb ka Jürgen Nickelsi
tütar Dorthieke.

- Hans tor Bruggen sai kodanikuks 1548. aastal.

23.04.1624 (AHB, 21-b ja NHB, 92) sissekandest selgub,
et kinnistu, mis asus surnud härra Thomas Beuermani
(nr. 21) ja härra Gothard Pegesacki kiviaida (nr. 22-II)
vahel, oli pärandina langenud vendadele Heine ja Eilhard
von Hagen'itele ning nüüd loovutab Heine von Hagen oma
venna volitusel selle maja Herman Kneemeyer'ile.

- Viimane sai kodanikuks 1612. aastal.

17.05.1633 (NHB, 92) Herman Knemeier loovutab maja ja öue,
mis asub Oleviste kalmistu vastas, surnud härra Gotthart
Vegesacki kiviaida (nr. 22-II) ja Marcus Bevermani maja
(nr. 21) vahel, surnud Adam Weißi lesele, Catarine Weiß'ile.

- Adam Weiß oli 1594.a. üldisel vannutamisel kodanik ja
raamatuköitja.

21.04.1640 (NHB, 92) kohtufoogt oma ülesandeis loovutab
Jochim Weise'le kui oma ema ainsale pärijale eelmainitud
elamu, mis asub G. Vegesacki lese nurgamaja (nr. 22-II)
ja Jacob Holthuseni maja (nr. 21) vahel.

- Jochim Weiß sai kodanikuks 1632.a. ja oli samuti raa-
matuköitja.

2.05.1732 (NHB, 92) sissekandest selgub, et see kinnistu
on hiljem kuulunud Johan Kettler'ile, kes sai kodanikuks
1684. aastal ja abiellus Margarita Notbeck'iga. Nüüd

loovutab Wilhelm Blankenhagen (kod. 1704.a.) selle maja, mis asub Adam Johan Loffertsi (nr. 22-II) ja Elias Meieri (nr. 21) vahel, kaupmehele Peter Frantz Vehe'le, kes on selle oksjonilt ostnud.

- Peter Frantz Veh pärines Lüübekist, sai Tallinna kodanikuks 1725 ja suri 1734. aastal. Ta oli abielus linna muusiku Peter Trumpi lese, Elisabeth Dellingshauseniga, kes suri 1735. aastal.

Registreerimatult läks kinnistu üle eelmainitud lese esimesest abielust tütrele Gerdruta Elisabeth Trump'ile ja selle mehele Herman Büttner'ile.

- Viimane sai kodanikuks 1735 kaupmehena, oli Suurgildi vanemaks ja vene kooli õpetajaks (Informator der russischen Jugend) ning suri lesena 1762. aastal.

11.05.1761 (NHB, 92) kohtufoogt oma ülesandeis loovutab maja koos poega (G.J. Dehni ja kingsepa Joachim Herman Bothi /nr. 22-II/) vahel), nagu need oksjonilt ostis Justus Johan Riesenkampf (tolli rentmeister) ja müüs edasi kaupmehele Axel Heinrich Lindfors'ile, viimasele, kelle nimele see nüüd kantakse.

- A.H. Lindfors sai kodanikuks 1750 kaupmehena, sai abiellumisel Jacob Joh. Köhleri tütre Maria Elisabethiga ka trükikoja valdajaks, oli 1772-1780 raehärraks ning suri 1782.

19.10.1784 (NHB, 616-a) raehärra Lindforsi lese, proua Maria Elisabeth Köhleri nimel loovutatakse see hoone koos poega, mis asub Chr.D. Gamperi (nr. 21) ja arhitekt Johan Schultzi maja (nr. 22-II) vahel ja mille mainitud

lesk oli müünud Johan Friedrich Jürgens'ile (kod. 1777) ning see omakorda 1.05.1784 Johan Schultz'ile, arhitektile, nüüd viimasele, kui seaduslikule omanikule.

- Johan Schultz pärines Jenast, sai Tallinna kodanikuks 1760 müürsepana ja oli hiljem kroonu arhitektiks siin. Tema liitis kinnistud nr. 22-I ja 22-II üheks kinnistuks. Edasises vaadata kinnistu nr. 22-II aktidest.

Pikk tänav 50 / Sulevimäe 12

Kinnistu nr. 22-II

Usutavasti kehtib selle nurgapealse kiviaida kohta juba järgmine teade:

5.06.1391 (Erbebuch III, 254) raehärra Johannes van der Molen loovutab nurgapealse kiviaida, mis asub Pikal tänaval, Oleviste kalmistu vastas, Yngemunde lesele Margarethele. Härra Johannesesele jääb võlgu 15 mr.

Kinnistu nr. 22-I aktidest selgub, et 1428.a. oli selle kiviaida valdajaks Cord Sander (raehärra 1405-1420).

1446.a. oli kiviaida omanikuks Borchard Gise (kodanik 1445. aastast). 1462.a. nimetatakse seda Sanderi lese

kiviaidaks. 1464. aastal loovutavad Borchard Gise lesk Elsebe.

~~1483.a. (AHB, 29-b) ja tema tütar Barbare Borchard Gise~~

kolm kinnistut (nr. 22-II, 27 ja 77) Diderik Huke'le

kui lese väimehele, kes sai kodanikuks 1464, oli raehärraks ning suri 1471. aastal.

1483.a. (AHB, 29-b) lasevad raehärra Diderik Huke laste võõrmündrid nende laste nimele kirjutada kaks kiviaida,

mis asuvad Pika tänava nurgal, kus teisel nurgal on

Bockleme maja (nr. 27, Marten Bokelmani omand 1477-1526)

ja kõrval Schotte lese oma (nr. 23, Jacob Schotte, kod.

1455.a.).

1489.a. abiellus rhr. Diderik Huke tütar Gotschalk

Becker'iga ning kaasavara hulka kuulus ka käesolev kinnistu.

4.04.1538 (AHB, 21-b) kantakse kaks kiviaitam mis asuvad

Pikal tänaval, Jürgen Hasteueri (nr. 22-I) ja Hans Sacke

maja (nr. 27) vahel, Gotschalk Becker'i (jun.) nimele.

1624 (AHB, 21-b) kuuluvad siissed kiviaidad raehärrale

Gotthard Vegesack'ile, kes ~~xxx~~ sai kodanikuks 1596, rae-

härraks 1608 ja suri 1625.a.

6.05.1664 (NHB, 91) Hamburgis eluneva Cort Fegesacki volinik loovutab maja ja kinnistu, mis asub surnud Jochim Weißi maja (nr. 22-I) kõrval ja Brookusmäe nurgal (an der Ecke beym Brocksberge), Oleviste pastori (1637-1657) magister Nicolaus von Höweleni lesele, proua Elisabeth Niehausen'ile.

15.10.1728 Justus Johan Riesenkauff loovutab N.v.Höweleni lese, proua Elisabeth Niehauseni nimel oleva maja, mis asub Pikal tänaval, endise Kettleri maja (nr. 22-I) kõrval ja Brookusmäe nurgal, kingsepale Adam Johan Loffert'ile, kes on selle oksjonilt ostnud. Selleks loovutamiseks on andnud oma nõusoleku endise kullassepa ja pärastise Niguliste kiriku köstri (kod. 1693-1723) Jobst Friedrich Lübeke lesk (Anna Dorothea Büttner, +1744).

- Adam Johan Lohfert sai kodanikuks 1721 kingsepana ja oli abielus Thomas Lechneri tütre Dorotheaga, kes 1737 abiellus uuesti Holsteinist pärineva kingsepaga, Johan Höppener'iga, kes sai kodanikuks 1736 ja suri 1757.a. tema lesk suri 1767.a.

15.05.1758 (NHB, 91-a) kingsepp Rudolph Johan Lohfert loovutab oma ema, Johan Höppeneri lese, proua Dorothea Löchneri nimel temale kuulunud elamu, mille viimane oli müünud kübarsepale Carl Friedrich Herbst'ile ja see omakorda loovutanud Jochim Herman Both'ile, kingsepale, viimase nimele kandmiseks.

- Rudolph Johan Lohfert sai kodanikuks 1750 ja suri 1783; tema lesk, Anna Catharina Höppener suri 1811.a.

- Carl Friedrich Herbst pärines Kuressaarest, sai Tallinna kodanikuks 1753 kübarsepana ja suri 1777.a.

- Jochim Herman Both pärines Schwerinist, sai Tallinna

kodanikuks 1751 kingsepana ning suri 1774.a. lesena.

8.05.1775 (NHB, 91-a) sissekandest selgub, et käesolev kinnistu, s.o. Jochim Herman Bothi nimel oleva elamu ostis oksjonilt Christoph Diedrich Gamper (kaupmees) ja müüs edasi kroonu arhitektile Johan Schultz'ile, kelle nimele see nüüd kantakse.

- Viimane pärines Jenast, sai Tallinna kodanikuks 1760.a. mürsepana ja tegutses hiljem arhitektina eeskätt Tallinnas. 1784.a. omandas ta ka kõrvalasuva kinnistu nr. 22-I ja liitis need kokku. Seejärel läksid need üle linna ehitusmeistrile Johan Christian Goeritz'ile.

- See pärines Lüübekist, sai Tallinna kodanikuks 1776.a. ja suri 1789; ta oli abielus Anna Dorothea Schröderiga, kes suri 1810. aastal.

27.10.1786 (NHB, 91-a) linna ehitusmeister Johan Christian Göritz loovutab vastavalt 20.06.1785 sõlmitud müügilepingule härra Carl Friedrich von Rosenthal'ile (Präsident der Ober-Rechtspflege) elamu, mis asub Brookusmäe nurgal, Chr. Diedr. Gamperi õue kõrval, koos juurdekuuluva poe, kuuri, keldri jne. juurdekuuluvaga.

Kinnistu nr. 22-I ja 22-II järgmised omanikud olid:

15.04.1790 - Johan Benjamin Nagel

22.03.1795 - Andreas Heinrich Schreve

21.10.1804 - Herman Jürgens

20.10.1811 - Anna Margaretha Seegebarth, sünd. Sallien

05.04.1821 - Dr. August Christian Jordan, raehärra

18.04.1858 - Justus Thomson

15.11.1868 - August Schenck

22.12.1893 - Maria Weinberg ja teised

30.09.1894 - Herman Guido p. Maydell, parun

31.03.1912 - selle pärijad (von Maydell'id)

11.01.1913 - Rudolph Jaani p. Selli

Sulevimägi 10.

Kinnistu nr. 23

15.12.1371 (Erbebuch II, 417) Johannes de Molenŷdino (senior) laste vööründrid loovutavad lastele kuuluva puumaja, mis asub vene kiriku juures (apud ecclesiam Ruthenorum, kinnistu nr. 25), Johannes Grymme'le, keda nimetatakse ka Duvel.

30.03.1380 (Erbebuch II, 707) Johannes Grymmelduvel loovutab puumaja, mis asub vene kiriku juures, Johannes Bruckhusen'ile.

18.05.1386 (Erbebuch III, 113) Johannes Bruckhusen loovutab oma nurgakinnistu, s.o. maja, mis asub Wynoldus Woltorpe (nr. 24) vastas, Wilhelm van Retz'ile.

28.05.1395 (Erbebuch III, 359) härra Ghoswinus van Reytz loovutab oma ema nõusolekul kinnistu, mis asub Wynoldus Woltorpi (nr. 24) vastas, Bernhardus Kolschegge'le.

Proua kasuks jääb kinnistule 1,5 margane aastarent.

Hiljem: see rent kuulub nüüd härra Johan Palmedagile ja Everbern Palborn'ile. Sellele lisaks on Bernd Kolschegge laenanud härra Johan Palmedagilt veel poole marga rendi ulatuses.

30.04.1423 (Rentenbuch 659) Bernd Colschegge on laenanud oma elamule raehärralt Johan Palmedagilt 100 ~~mk~~ 6 %-ga.

1500.a. (AHB, 22-a) sissekandest selgub, et elamu, mis asub tänavanurgal, vastu kinnistut, mida nimetatakse "Iserne dor" (= raudvärav, nähtavasti sellenimeline körts, kinnistu nr. 24-II), on seni kuulunud . . . Schotte lesele (olde Schottesche). Nüüd loovutavad viimase vööründrid selle maja ja kinnistu Pühavaimu "homester'ile" Andreas Myßener'ile, kuid tingimusel, et see pärast tema surma langeb Pühavaimu seegile.

- Olde Schottesche oli tõenäoselt tolle Jacob Schotte lesk, kes sai kodanikuks 12.12.1455, kuid ilma õllepruulimise õigusega (= men he zal nicht bruwen!).

1523.a. (AHB, 22-a) Pühavaimu seegi eestseisjad loovutavad eelmaintud maja Bernt boddekeri (=püttsepp) lastele, Barbare'le ja Agnete'le.

- Bernt boddeker sai kodanikuks 1523. aastal.

1529.a. (AHB, 22-a) surnud Bernt boddekeri surnud laste endised võõrmündrid loovutavad eelmaintud maja, mis asub "Iserne dor'i" (nr. 24-II) vastas, Olaff Witte pojale, Hans Witte'le.

Olaff Wytte sai kodanikuks 23.05.1523 või 30.05.1528.

24.05.1538 (AHB, 22-a) nimetatakse seda Oloff Witte majaks.

12.04.1608 (AHB, 22-b) sissekandest selgub, et surnud Oluff Witte maja, mis asus "Eiserne Thür'i" vastas, oli olnud avalikul väljapakkumisel ja nüüd kohtufoogtid loovutavad selle surnud Hans Drolshageni lese sõjaaegsetele võõrmündritele (ist der Ringh in die hande gethan worden).

- Hans Drolshagen sai kodanikuks 1599. aastal.

7.03.1612 (AHB, 22-b) Hans Drolshageni lese võõrmündrid loovutavad tema nimel selle kinnistu ja maja, mis asub "Eiserne Thüri" vastas, Jürgen Stall'ile, kes selle üürile andis Frantz Drolhagenile (aastaüür 18 taalrit).

- Jürgen Sthael sai "mustpeaks" 1595, kodanikuks 1605 või 1608, oli Suurgildi vanemaks ja suri 1642.a.; tema lesk, Catharina Schrowe suri 1648.a. Nende poeg Timan Stahl sai kodanikuks 1639 kaubaselina ja suri enne 1661.a.

26.10.1652 (NHB, 90) Timan Stahl loovutab elumaja, mis asub Pikal tänaval, "Eiserne Thüri" vastas raebekretärile Johan Hüneryegerile kui Christian von Huseni volinikule.

Eeltoodud teate ette kuulub järgmine:

26.10.1652 (NHB, 90-a) surnud Jürgen Stahli pärijad loovutavad oma vennale resp. naisevennale Timan Stahl'ile tema isa maja ja kinnistu, mis asub Pikal tänaval, vastu "Eiserne Thüri" nimelist kinnistut.

7.05.1661 (NHB, 90-a) Christian von Huseni volinik loovutab Hinrich Nedderhoff'ile Brookusmäel asuva nurgamaja, mis asub surnud Gödert Vegesacki väikese maja (nr. 22-II) kõrval ja "Eiserne Thüri" vastas (gegen der kleinen eisernen Thüre über).

- Hinrich Nedderhoff pärines Riistast, sai Tallinna kodanikuks 1659 kaubasellina; ta oli abielus Mathias Poorteni tütre Catharinaga.

21.10.1662 (NHB, 105) Hinrich Nedderhoff loovutab oma eelmainitud nurgamaja Brookusmäel Hans Cluensick'ile vahetuseks kinnistu nr. 41 vastu.

26.04.1687 (NHB, 105-a) surnud Hans Kluensicki lese, proua Margaretha von Huseni nimel loovutatakse tema maja ja kinnistu, mis asub Brookusmäel (auf dem Brocksberge), pastori, magister Nicolai von Hövelni surnud lese, proua Elisabeth Neuhauseni maja (nr. 22-II) kõrval, tänava nurgal, Claus Nottbeck'ile.

12.10.1714 (NHB, 105-a) sissekandest selgub, et eelmainitud on see kinnistu läinud üle Jürgen Riesenkampf'ile (kod. 1683, rhr. 1696, surnud 1703), kelle pärijate nimel üks poegadest, Justus Johan Riesenkampf nüüd loovutab selle Brookusmäel asuva nurgamaja, mis asub surnud Johan Böhmi maja (nähtavasti nr. 22-II) kõrval, kaubasellile Johan Christóph Böhm'ile.

- Johan Böhm ega tema poeg Johan Christoph Böhm kodanike-
raamatus ei esine.

25.10.1728 (NHB, 105-a) surnud Thomas Bluhmi (kod. 1710-
-1726) pärandustombu nimel loovutatakse surnud Joh.Chr.
Böhmi nimel olev nurgamaja Brookusmäel, mis asub kingsepa
Adam Johan Lofferti maja (nr. 22-II) kõrval, Berend
Duborg'ile, kes on selle nüüd oksjonilt ostnud.

- Berend Duborg sai kodanikuks 1696 kaubasellina ja suri
1744. aastal, lesena.

Järgmine loovutusakt puudub, kuid kinnistu on läinud üle
Samuel Scheibe'le, kes sai kodanikuks 1745 kui "Maler und
Conterfeier" ja suri 1787 lesena; ta oli abielus kullas-
sepa Herman Pollacki tütre Brigitta Helenaga, kes suri
1767. aastal.

7.02.1788 läks kinnistu üle Stralsundist pärinevale
Adam Christian Kasch'ile, kes sai Tallinna kodanikuks
1779.a. tislarina ja suri "seegis" 1817. aastal lesena.

Kinnistu nr. 23 järgmised ~~xxx~~ omanikud olid:

06.05.1813 - Wilhelm Ludwig Dieckhoff, kingsepp

30.12.1821 - Heinrich Wilhelm Dieckhoff, kingsepp

17.01.1858 - Caroline Therese Ziegenberg, sünd. Dieckhoff

30.07.1881 - Elisabeth Friederike Dieckhoff

29.09.1900 - Anna Tönise t. Männik.

Sulevimägi 6

Kinnistu nr. 25

Naaberkinnistu (nr. 24-II, Sulevimägi 4) aktidest nähtub, et siin asus 1372-1406 venelaste kirik (ecclesia Ruthenorum; Erbeb. II, 431 ja 700; Rentenbuch 308 ja 426), kuid 1413. aastal (Erbeb. III, 683) nimetatakse seda juba vanaks venekirikuks (de olde russche kerke).

Teiselt küljelt selgub kinnistu nr. 17 (Pikk t. 56) 1437. aasta aktist (Erbeb. III, 1146), et selle krundi tagumises osas asuvate tallide räästavesi võib vabalt langeda endise venekiriku kalmistule (dar de russche kerchoff tovoren lach).

Ja kolmandaks, vastas asuva nurgamaja (Sulevimägi 10, kinnistu nr. 23) aktides on aastail 1371 ja 1380 (Erbeb. II, 417 ja 707) märgitud, et see asub venelaste kiriku juures (apud resp. juxta ecclesiam Ruthenorum). Kuna see vana venekiriku kinnistu läks erakäibesse, ei ole selge, kuid on võimalik, et selle omandas raehärra Cord Sander (1393-1435), kellelt läks pärandina edasi Borchart Gise'le (1445-1464), siis raehärrale Diderik Huke'le (1464-1477), kelle lesk abiellus Marten Bokelmaniga ja tütar Gotschalk Becker'iga.

1513.a. (Aa 7, lk. 106-b) sissekandest selgub, saun ja tallid, mis asuvad "Iszeren dore" (nr. 24-II) taga, on kuulunud rhr. Diderik Huke lastele. Nüüd Marten Bokelman oma vanema tütre nimel loobub nõudmistest nende suhtes ja see kinnistu kuulub tolle tütre poolõele, Gotschalk Beckeri lesele ja lastele.

1515.a. (Aa 7, lk. 118-a) Johannes Becker ja tema venna

Gotschalki võõrmündrid on leppinud kokku nendele langenud pärandi hindamises ja talli ning saunaga kinnistu, mis asub "iserne dore" kõrval, väärtuseks hinnatakse 200 mk.

22.12.1526 (Aa 19, 325) eelmainitud kinnistu (olde rum, hues rum) suhtes on selle omanik, Haapsalu toomhärra magister Joan Becker leppinud kokku Iwan Hunningkhuse-niga, et härra Joan säilitab selle endale, kuid müügi juhul kuulub ostu eesõigus Iwan Hunningkhuse-nile. See kinnistu asub "iserne dore" juures, Iwan Hunningkhuse-ni uue maja (nr. 24-II) ja Marten glasemakeri (= Marten van der Beck, kinnistu nr. 18) vahel.

4.04.1538 (AHB, 21-b ja NHB 91) raehärrade korraldusel kantakse Gottschalck Beckeri nimele krunt talliga, mis asub (in der isern doere) Frantz vom Swege (nr. 24-II) ja Marten glasewerteri lese väikemaja (nr. 18 tagumises osas) vahel.

- See Gottschalk Becker sai raehärraks ~~1550~~ 1550 ja suri 1569-1576 vahel. Tema teiseks naiseks oli Elseke Holtappel.

4.04.1538 (AHB, 20-b) Gottschalk Becker loovutab eelmainitud kinnistu (ein ruem mit einem stalle), mis asub eespool mainitud naabrite vahel, "isern doere" nimelisel tänaval (in der strate die isern doere geheten), Hans Smedeman'ile.

1.05.1539(Aa 16, lk. 330 nr. 591) albrecht Dickman on esitanud magister Johan Beckeri ja Iwan Hunningkhuse-ni vahel 22.12.1526 sõlmitud lepingu, mis andis selle kinnistu ostu-eesõiguse Iwan Hunningkhuse-nile, ja palunud

tühistada loovutamist Hans Smedemanile, kuid raad lükkab selle taotluse tagasi.

- Hans Smedeman sai kodanikuks 1536, raehärraks 1550, oli abielus Bartelt Bomhouveri tütrega ja suri enne 1569.a.

- Kinnistu nr. 24-II aktides viidatakse 1624.a. siia kui Hans Drolshageni äese majale. Seejärel puuduvad nii otsesed teated kui ka viited, kuni -

15.10.1734 (NHB, 96-a) sissekandest selgub, et seni Emmermani kinnistu (nr. 18) juurde kuulunud kiviait ja õlleköök (Stein- und Brauhaus), mis asub Brookusmäel, on oksjonilt omandatud David Frieseli poolt, kelle nimele laseb selle kanda kohtufoogt.

- See David Fiesel sündis Tallinnas 1691.a. seemiseparkali Jürgen Frieseli (kod. 1690-1747) pojana, oli kubermanguvalitsuse kämmereriks ja suri enne 1758. aastat.

22.10.1751 (NHB, 602-a) David Fiesell loovutab oma Brookusmäel asuva kiviaida ja õlleköögi Johan Diedrich Duborg'ile.

- Viimane sündis Tallinnas 1709 Peter Duborgi pojana, sai kodanikuks 1736 kaupmehena, oli Suurgildi vanemaks ja suri 1756.a.; tema lesk, Anna Elisabeth Fissing suri 1759. aastal.

30.04.1756 (NHB, 602-a) loovutatakse Johan Diedrich Duborgi nimel tema kiviait ja õlleköök, mis asuvad Brookusmäel, kaupmehele Michael Meyer'ile.

- See sai kodanikuks 1740, abiellus 1744.a. Berend Brockhauseni tütre Catharina Elisabethiga (+1745) ja suri 1758. aastal. Seejärel langes kinnistu nende pojale, Bernhard Johan Meyerile, kes oli esmalt advokaadiks ja

alates 1783. aastast raehärraks ning suri 1805. aastal.

18.04.1768 (NHB, 602-a) Berend Johan Meyer loovutab Brookusmäel asuva kiviaida ja ~~xxx~~ ölleköögi Johan Höppener'ile, kes selle oksjonilt ostis.

- See Johan Höppener pärines Paidest, sai Tallinna kodanikuks 1752.a. kaupmehena, oli Suurigildi vanemaks ja suri 1773.a.; ta oli abielus Johan Barward Jürgensi tütre Catharina Helenaga (+1783).

Juunis 1788 sai selle kiviaida omanikuks Heinrich Johan Strahlborn, kes 1790-1796 oli kubermanguvalitsuse sekretär, 1797 raesekretär, 1803 linna sündik ja 1806-1814 bürgermeister; ta suri 1814. aastal.

Kinnistu nr. 25 järgmised omanikud olid:

24.03.1793 - Johann Cramer

12.04.1849 - Johan Gottlieb Hallgren, maaler (kasutas kaurina)

16.09.1849 - Karl Friedrich Daum

30.05.1861 - Carl Ferdinand Gahlmbaek, konsul

06.03.1891 - kaubamaja "Carl F. Gahlnbäck"

13.11.1913 - selle firma ainuomanik Erik Karli p. Gahlbeck

12.07.1913 - Karoline Josephi t. Treublut.

Sulevimägi 4

Kinnistu nr. 24-II

See on ilmselt eraldatud vanast venelaste kirikukinnistust (nr. 25), mida mainitakse "Erbebuch'i" II köites alates 1371. aastast kui "ecclesia Ruthenorum" (E. II, 417). Eraldamine on toimunud pärast 1413. aastat, kuid ei ole selge, kelle käest see kinnistu läbi käis, kuni -

11.01.1507 (UB 2, III 145) Hans Templyn on määranud oma testamendis oma maja, mida nimetatakse "de iseren doer" ja asub Järva foogti maja (nr. 55) juures, oma ema Katharine ning selle mehe Engelbrecht Merenschede kasutusse nende eluajaks. Pärast nende surma tuleb kanda sellele kinnistule 150 mk. ühe igavese missa kasuks, rendiga 9 mk. aastas.

- Engelbrecht Merenschede sai kodanikuks 1495.a.

5.03.1512 koostatud testamendis määrab Hans Butberch (kodanik 1506.a.) oma maja "de yseren dore" Oleviste kirikule.

1525.a. (Aa 15a, lk. 5) on märgitud, et Templyn'ide sugukond (de gheslecht der Templynen) on annetanud püha Adriaanuse altarile 400 mk., mille võõrmündriks on härra Johan Roterdt. Need 400 mk. on paigutatud majale, mida nimetatakse "de yseren doer" ja mis nüüd kuulub Iwan Hunnynckhusen'ile. Rent on 30 mk. aastas (7,5 %).

15.10.1532 (AHB, 23-a) Iwan Hunningkhusen (de olde) loovutab oma sugulasele Hans Rotgers'ile naise kaasavaraks maja ja kinnistu "de isern dore", mis asub Gothschalck Beckeri tühja platsi (nr. 25) kõrval. Kui aasta ja päeva jooksul keegi alustab hagi selle suhtes, siis vastutab Iwan Hunningkhusen.

- Hans Rotgers abiellus Elseke Hunninghuseniga, kes pärast

lesena abiellus uuesti Frantz vom Swege'ga.

22.11.1538 (AHB, 23-a) surnud Hans Rothgersi lese vöör-
mündrid loovutavad eelmainitud maja ja kinnistu (lese)
kaasavarana Frantz vom Swege'le.

- 4. mail 1536 on kodanikuks saanud Frantz vonn Swedenn,
kes ilmselt on identne eelmainituga.

Kasutütrelle Elszeke'le kuulub majas 400 mk.

10.10.1543 (AHB, 23-a) Frantz von dem Swege laste vöör-
mündrid ja muud asjaosalised loovutavad surnud Frantzu
maja, mis asub Simon von Halle (nr. 24-I) ja Hans Smede-
mani hoone (gebuwe, kinnistu nr. 25) vahel, samale Hans
Smedeman'ile.

- Viimane sai kodanikuks 1536, raehärraks 1550 ja suri
enne 1569. aastat. Temale kuulus ka kinnistu nr. 21.

7.05.1594 (AHB, 23-a) pärast kohtuliku hagi rahuldamist
loovutavad selle kinnistu pandipidajad maja, mida nime-
tatakse "de iseren döhr" Hans Berchman'ile kui Bertolt
Misteruse asemikule.

- Hans Berchman sai kodanikuks 1575. aastal, kuid Bertolt
Misterus ilmselt ei olnud kodanik.

18.04.1600 (AHB, 23-b) Valentin Cruß ja Hans Berchman
loovutavad maja ja kinnistu "de isern doer" Werner van
UlBen'ile.

- Werner von Ulsen sai kodanikuks 17.12.1563 ja tema
sanimeline poeg 20.05.1597.

23.04.624 (AHB, 23-b) surnud Werner von Ulsenni resp.
Berendt Steini (kod. 1605.a.) maja "die eiserne Thuer"
kreeditorid loovutavad 15.11.1619 otsuse kohaselt oma
kaaskreeditorile Gothard von Hövelen'ile eelmainitud

- maja, mis asub Pikal tänaval, surnud Jürgen Makeprangi (nr. 24-I) ja Drolshageni lese maja (nr.) vahel.
- Gotthard von Hövelen sai kodanikuks 1605 ja suri 1635.a. Ta oli abielus Hans Pawelsi (+1603) lesega Catharina Wangerseniga.
- 27.04.1624 (NHB, 88) Gotthardt von Hövelen loovutab maja ja kinnistu "die eiserne Thür", mis asub Pikal tänaval, surnud Jürgen Makeprangi, nüüd Ewerwin von Steweni (nr. 24-I) ja Drollshageni lese maja (nr.) vahel, Hans Olter'ile. - See sai kodanikuks 1614. aastal, ja oli abielus Thomas Bevermani tütreaga.
- 25.10.1667 (NHB, 88) sissekandest selgub, et Hans Olter oli selle maja oma testamendiga määranud Johan Martin Lutter'ile, kes selles nüüd elab.
- Johan Martin Lutter ~~xxx~~ pärines Meiningenist, sai Tallinna kodanikuks 1655 ja suri 1675.a.; ta oli abielus Catharina Gloy'ga.
- 8.05.1677 (NHB, 88) nimetatakse seda surnud Johan Martin ~~XXXX~~ Lutteri endiseks elamuks.
- 25.10.1689 (NHB, 88) on selle maja omanikeks surnud praosti Forseliuse pärijad (arvatavasti endine Harju-Madise /1641-1684/ pastori magister Johan Forseliuse pär.)
- 15.10.1734 (NHB, 88) kohtufoogt oma ülesandeis loovutab Brookusmäel asuva, n.n. Forseliuse maja, mis seisab veel surnud Hans Olteri nimel, linna artilleria kaptenile härra George Johan Friesel'ile.
- See sündis Tallinnas 1697 seemiseparkali Jürgen Frieseli (kod. 1690-1747) pojana ja suri 1738. aastal; ta oli abielus pastori Johan Habbe tütre Dorotheaga, kes lesena

abiellus Tallinna lossifoogti Johan Vitus Langguth'iga.
 28.10.1743 (NHB, 89) kohtusekretär Benedictus Witte
 loovutab lossifoogti Johan Vitus Langguthi volitusel
 tema naisele kuuluva maja, mis asub Brookusmäel, kangur-
 meistrile Johan Christoph Mittscherlich'ile.

- See pärines Meisseni alalt (von Sebnitz), sai Tallinna
 kodanikuks 1740 ja suri 1756.a. Ta oli abielus lukussepp-
 pade oldermanni Johan Friedrich Ploschkuse tütre Dorothea
 Elisabethiga, kes 1758.a. abiellus uuesti löuendikangru
Hans Christian Sievers'iga. Viimane sai Tallinna kodani-
 kuks 1758 ja suri 1772 ning tema lesk 1787. aastal.

6.02.1789 kanti see kinnistu lese esimesest abielust
 poja Christian Friedrich Mitscherlichi nimele, kes oli
 ametilt lukussepp nagu tema vanaisagi.

Kinnistu nr. 24-II järgmised omanikud olid:

- 20.04.1809 - Johan Gottlieb Hallgren, maaler
- 28.03.1850 - maalermeister Weissi naine, sündinud Louise
 Adelheid Hallgren
- 30.04.1921 - Karl Johan Weiss
- 09.07.1932 - selle lesk Anna-Helene Weiss ja tütar
 Marie Sophie Leontine Emilie Kahrklin,
 sündinud Weiss.

Sulevimägi nr. 4

Kinnistu nr. 24-I

Aastal 1332 (Erbebuch I, 350) teotseb Tallinnas Johannes de Wese, kes on veel Visby kodanik.

1345.a. (Erbeb. I, 612) on Johannes de Wese Tallinnas Oleviste gildi juhtkonnas mainitud esimesena, samuti 1350.a. (Erbeb. I, 775).

Aprillis 1355 (Erbeb. I, 930) Johannes de Wese kinnistul lasuvad võlad Hinricus Tetteke vikaariale.

1359.a. (Erbeb. I, 1049) Thetteke vikaaria kuulub härra Johannes Wese'le, s.o. preestrile.

16.04.1372 (Erbebuch II, 431) preester Johannes de Weze loovutab oma kinnistu, mis asub venelaste kiriku juures, (juxta ecclesiam Ruthenorum), Thidekinus Woltorp'ile.

Thidekinus peab ehitama dörnse, keldri ja ühe eluruumi, mis jäävad preester Johannese kasutusse kuni surmani, kuid pärast seda langevad need täielikult Thidekinuse omandiks. Selles kinnistus kuulub preester Johannesele 30 riimarka, millelt tuleb maksta igaks lihavõtteks 2 mk.

24.10.1379 (Erbebuch, II, 700) Tallinna raehärrad loovutavad Tidemannus Woltorpi surmaga seoses tema kinnistud tema vennale, Wynandus Woltorp'ile. Nende hulgas ka kaks kinnistut (ilmselt majad), mis asuvad venelaste kiriku juures (juxta eccl. Ruthenorum).

9.04.1397 (Rentenbuch 308) Wyneke Woltorp laenab härra Euerd Hollogher'ilt 40 riimarka oma kolmele kinnistule (= erve, siin maja tähenduses), mis asuvad vene kiriku kõrval (bi der Russchen kercken).

25.11.1406 (Rentenbuch 426) surnud Wynyke Woltorpi lese võõrmündrid määravad, et Wyneke kolme maja peal, mis

asuvad venekiriku kõrval (tekstis ekslikult: by der susterkerken), kuulub 30 riimarka Wyneke teisest abi-elust tütrele, Ermegard'ile. Renti tuleb maksta igaks lihavõtteks 2 mk. ja kui Ermegard täiseäliseks saab, siis peab proua temale andma 2 kaalumarka ehetes (twe marc lodych) ning sellega on ta lahutatud oma isa kinnistuist.

27.03.1413 (Erbebuch III, 683) Bertold Toddouwe loovutab oma öe (ilmselt Wyneke Woltorpi lesk) eest raehärrale Arnd Saffenberg'ile kolm maja vana venekiriku kõrval (by der olden russchen kerken), nagu need varemini kuulusid Wynike Woltorpile.

11.10.1415 (Erbebuch III, 761) raehärra Arnd Saffenberch loovutab oma sugulasele (väimehele) Eggerd Horn'ile endise Wynike Woltorpi kinnistu, mis asub Järvamaa foogti kinnistu (nr. 55) kõrval.

- Eggerd Horn sai kodanikuks 1415. aastal.

18.03.1438 (Rentenbuch 893) sissekandest selgub, et surnud Eggert Horni laste võõrmündriteks on Peter Templin ja Reineke Smerbeke (kod. 1425.a.)

26.10.1436 (Rentenbuch 876) Reineke Smerbeke laenab oma kinnistule, mis asub Sanderi kinnistu (nr. 27) taga ja Järva foogti (nr. 55) kõrval, Pühavaimu kiriku Matiese altariilt 100 mk.

17.05.1465 (Erbebuch IV, 85) Hans Smerenbecke volinikuna loovutab Peter Couwe maja, mis asub "Iserne doeri" kõrval, Jurgen Vrome'le. Ta jääb võlgu Hans Smerenbecke'le 300 mk.

16.05.1471 (Rentenbuch 1084) Hans Smerbeke, kelle võõrmündriks oli olnud surnud Peter Templyn, tõendab, et

majal, mis asub ülalpool Väikest Rannavärvat, Järva foogti maja (nr. 55) ja "iserne doeri" vahel, lasub 200 mk. Oleviste kiriku Adrianuse altari kasuks.

(Olgu märgitud, et 1415. aastal oli seda võlga ainult 100 mk. - vt. Erbebuch III, 761).

1498.a. (AHB, 24-a) (eelmainitud Peter Temlyni poja) surnud Andreas Tempelini lese võõrmündrid loovutavad bürgermeistrile Johan Rotert'ile maja ja kinnistu, mis asub ülalpool Väikest Rannavärvat, "iserne doeri" ja Järva foogti maja (nr. 55) vahel.

- See Johan Rotert sai raehärraks 1480 ja oli bürgermeistriks 1483-1500, mil suri. Temal oli 3 poega: Joan, Mauricius ja Euerth; neist esimene oli hiljem Tallinna piiskopiks ja viimane 1523-1539 Tallinna raehärraks.

1521.a. (AHB, 24-a) eelmainitud vennad Rotertid loovutavad selle maja raehärrale Simen van Werne'le.

- Simon van Werden sai "hustpeaks" 1494, raehärraks 1512 ja suri enne 1528. aastat. Ta oli abielus bürgermeistri Johan Roterti tütre Grethe'ga; ~~kaheksakümne~~ abielus uuesti raehärra Jacob Hencke'ga. See sai raehärraks 1525, bürgermeistriks 1541 ja suri 1559. aastal.

15.10.1532 (AHB, 24-a) raehärra Simon van Wardeni lese, nüüd raehärra Jacob Hencke naise emdised võõrmündrid koos härra Jacobiga loovutavad vanale Iwan Hunninghusen'ile eelmainitud maja, mis asub "iserne dore" kõrval ja teisel pool Järva foogti maja (Gervisches hus, nr. 55) kõrval, koos ühe väikese majaga selle kõrval ja kiviaidaga selle taga. - Seega asus suurem maja "iserne dori" kõrval ja suure maja ning Järva foogti maja vahel asus väikemaja, nende taga aga kiviait.

28.04.1534 (AHB, 24-a) Iwan Hunninghusen loovutab oma sugulasele Albert Dieckman'ile eelmainitud kinnistu, mis asub surnud Hans Rotgersi ja Järva foogti maja vahel; seal on elamu ja selle kõrval väikemaja ning nende taga kiviait.

- Albert Dyckman sai kodanikuks 1533 ja oli abielus vanema Iwan Hunninghuseni tütre Annaga.

10.10.1543 (AHB, 24-b) Albert Dickmani lese Anne vöör-
mündrid loovutavad Simen van Halle'le tema elamu ja öue, väikemaja ja kiviaida, seega kinnistu, mis asub Väikese-Rannavärava ees, Järva foogti ja surnud Hans von dem Swege maja ~~VÄIKÄY~~ (nr. 24-II) vahel.

11.10.1555 (AHB, 24-b) Simon von Halle lese vöörmündrid loovutavad tema elamu ja öue koos väikese elamuga, mis asuvad Järva foogti ja härra Johan Schmedemani maja (nr. 24-II) vahel Jürgen Makeprang'ile vahetuseks kinnistu nr. 74 vastu.

21.05.1622 (AHB, 24-b ja NHB, 87) üldise Jumalalaeka eestseisjad loovutavad surnud Jürgen Makeprangi elamu, mis asub Väikese-Rannavärava ees, surnud Cortt Spechti (nr,) ja "Jerwische Hausi" vahel, Eberwin von Steuern'ile.

- Ewerwin von Staffern (ka Stewen) sai kodanikuks 1606.a.

25.10.1689 (NHB, 87-a) selle maja peale on kantud linna-
kassa kasuks 100 species-taalriline kapital kuhjunud linnamaksude arvel.

- Dateerimata: surnud ooberst Herman von Wrangeli pärijate maja, mis tänaseni pole veel kellegi nimele kantud.

1702.a. nimetatakse seda rittmeister Herman Adolph Wrangeli majaks.

84

20.04.1798 (NHB, 690-a) on märgitud, et see maja kuulub kangur-meistrile Georg Christian Schneider'ile. Sellele majale on kantud 1.03.1798 koostatud 200 rublane obligatsioon Jumalalaeka kasuks.

- Georg Christian Schneider pärines Stralsundist, sai Tallinna kodanikuks 1782.a. kangruna ja oli abielus Clara Ehren'iga.

Hiljem on see kinnistu ilmselt liidetud nr. 55-ga.

Sulevimägi 2

Kinnistu nr. 55

Kinnisturaamatuis nimetatakse seda Järvamaa foogti majaks esmakordselt 1415. aastal (Erbebuch III,761). Pärast 21.05.1622 (NHB, 87) on tehtud kinnisturaamatusse märkus: Järva (foogti) maja kuulub nüüd Rosen'ile. 2.05.1702 (NHB, 156) surnud ooberst-leitnandi ja landraadi Hans von Roseni lese, krahvinna Brita Steenbocki ja tema pärijate volinikuna loovutab advokaat Michael Casar (ka Caesar, kod. 1694, sai raehärraks 1703) neile kuuluva kinnistu (das Jerwische Haus genennet) kaupmehele Herman Clayhills'ile. See kinnistu asub Väike-Rannavärava torni kõrval, Brookusmäe lõpul ja teisest küljest külgneb rittmeistri parun Herman Adolph Wrangeli majaga (nr. 24-I) ja see on majaplats vanade müüridega ning kokkukantud kivihunnikutega.

- See Herman Clayhills pärines Riiast, sai Tallinna kodanikuks 1697 kaubasellina, sai raehärraks 1710 ja suri 1720. aastal. Tema esimeseks naiseks oli Jonas (kod.1689) Ströslingi lesk, Gerdruta Blanckenhagen ja teiseks Bernhard Rahlingi tütar Eva Dorothea, kes 1721 abiellus uuesti Jacob Ludwig Wegel'iga.

27.10.1777 (NHB, 156) sissekandest selgub, et see kinnistu on läinud Gerdruta Blanckenhageni esimesest abielust sündinud pojale, Jonas Strösling'ile (junior) ja pärast selle surma tema lesele, proua Catharina Scholte'le, kelle testamendi täituriä (Hendrik Strösling j.t.) on selle 1777.a. septembris müünud härra Bernhard Johan Meyer'ile, kelle nimele kohtufoogt selle nüüd laseb kanda. Käesolev kinnistu on sel puhul nimetatud endiseks

Roseni majaplatsiks, mille ehitistest on alles ainult varemeid ja kivihunnikuid ning see asub Väike-Rannavärava torni kõrval, Brookusmäe lõpul, kus sellele teiselt poolt külgneb surnud rittmeistri parun Herman Adolph Wrangeli endine kinnistu (vormaliges Haus), s.o. nr. 24-I - Bernhard Johan Meyer oli tollal advokaat, sai 1783.a. raehärraks ja suri 1805.a.

Kinnistu nr. 55 järgmised omanikud olid:

08.06.1801 - Johan Duborgh, kaupmees (vankrikuur ja õueplats)

30.10.1806 - Jacob Friedrich Baumann, kaupmees

17.05.1812 - ooberst-ltn. Nicolai von Nejeloff

27.09.1818 - Johan Gottlieb Hallgren, maalermeister

Seejärel on vahepiiri nr. 24-ga muudetud juurdelõikega.

25.02.1849 - ooberst von Esseni naine, sündinud EmilieX von Kaulbars.

10.10.1861 - Constantin Schmidt

27.10.1872 - Diedrich Jacob Haase

18.12.1879 - Gustav Gebert

15.02.1922 - osäühisus "Graphik"